ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 231 (4481) СЕРЕДА, 3 ГРУДНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Антикризові законопроекти не готові, консультації тривають...

Ранкове засідання 2 грудня

Після того, як у сесійній залі зареєструвалися 432 народні депутати, Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович традиційно надав слово представникам парламентських фракцій — Петру Симоненку (КПУ), В'ячеславу Кириленку («НУ—НС»), Володимиру Литвину (Блок Литвина), Анатолію Кінаху (Партія регіонів) та Івану Кириленку (БЮТ). У деяких виступах лунали заклики не оголошувати чергової перерви в пленарних засіданнях, а натомість негайно розпочати розгляд антикризового законодавства. Проте головуючий О. Лавринович на це зауважив, що під час наради керівників парламентських фракцій, яка відбулася напередодні, було досягнуто домовленості про перенесення сесійного засідання на четвер. «Жоден із представників депутатських фракцій не сказав, що їх політична сила готова розпочати засідання з обрання Голови Верховної Ради, оскільки консультації ще не завершені», — зазначив він. СТОР. 2

Доменні печі загасили водою.

Востаннє так робили перед тим, як у місто увійшли фашисти

Робітників Макіївського металургійного відправили «відпочивати» додому. Люди кажуть, що повертатися їм не буде куди: зупинено домни і мартени, із цехів вивозять обладнання. Місто шахтарів і металургів накрила хвиля безробіття. СТОР. 7

Фото Станіслава ЗАПОРОЖЦЯ.

У копровому цеху заводу обладнання ріжуть на металобрухт.

НАМ ПИШУТЬ

Якби я був депутатом...

...обов'язково доручив би розслідувати, куди й чому зникають і гинуть наші люди, доклав би всіх зусиль, щоб усунути причину, з якої багато наших співвітчизників виїхали за межі України.

Євген МОРОЗ.

Орджонікідзе Дніпропетровської області.

ПЕРЕДПЛАТА

Наших читачів у Бабчому побільшає

Ярославі Іванчук **(на знімку)** не випадково дісталася наша «фірмова» футболка. Під час зустрічі з колективом Бабченської загальноосвітньої середньої школи, що в Богородчанському районі, з'ясувалося, що вона найбільше знає про нашу газету. Воно й не дивно, адже Ярослава Іванівна завідує сільською бібліотекою.

СТОР. 4

Фото автора.

ПОДІЇ

Нацбанк знову не в курсі

У вівторок офіційний курс гривні перетнув черговий психологічний рубіж, сягнувши 7,1429 гривні за долар США і 9,0046 гривні за євро.

Це мало статися днем раніше. Адже ще з минулої п'ятниці набирала чинності постанова Нацбанку, яка прив'язувала офіційний курс до середнього значення міжбанківського. Але, попри те, що міжбанківський курс досяг 7,6 гривні за долар США, в понеділок Нацбанк встановив офіційний на рівні 6,88. Інакше кажучи, гривня подешевшала лише на 13,59 копійок. СТОР. 6

Можна радіти — подешевшала свинина

На продовольчих ринках Луганщини протягом останньої декади подешевшали свинина та курятина. Щотижневий моніторинг Державної інспекції з контролю за цінами показав, що м'ясо скинуло в середньому 2 грн. і коштує 38 грн. за кілограм, а курятину можна купити по 16 гривень. Вартість яловичини змін у бік зниження поки що не зазнала. Протягом останнього тижня здешевіли також крупа гречана та цукор-пісок. На інші види продовольства ціни переважно залишаються ті самі, **повідомляє наш луганський власкор Алла АНТІПОВА**.

КОРОТКО

❒ Українські АЕС перевиконали план з виробництва електроенергії за 11 місяців.

❒ АБ «Брокбізнесбанк» з початку року реалізував дев'ять тонн банківських металів.

❒ В Ізмаїлі відтепер медики, вчителі та соцпрацівники, які надають допомогу на дому, їздять у міському транспорті безплатно.

❒ Виконано перший етап робіт на будівництві дороги навколо нового стадіону «Донбас—Арена» у Донецьку.

❒ Корейський агробізнес вивчає можливість сільгоспвиробництва.

❒ Вигідний для Хмельницького земельний аукціон відмінили через відсутність покупців.

(За повідомленнями Укрінформу).

ВІТАННЯ

Редакція «Голосу України» щиро вітає з днем народження заступника голови Комітету з питань бюджету, народного депутата **Олега Ляшка.**

Безкомпромісна, виважена позиція Олега Валерійовича з найважливіших питань створила йому авторитет як серед друзів, так і опонентів.

Національно зорієнтована діяльність визначається конкретними справами, які високо оцінюють виборці. Тож довгі літа, здоров'я і значних звершень.

Антикризові законопроекти не готові, консультації тривають...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 2 ГРУДНЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Так само парламент не був готовий розпочати розгляд законопроектів, спрямованих на подолання економічної кризи. За словами О. Лавриновича, із наявних у Верховній Раді 26 законопроектів, які можна віднести до антикризових, на розгляд у сесійній залі можна винести лише один. У зв'язку з цим Перший заступник Голови Верховної Ради закликав голів комітетів активізувати роботу над цими документами. Водночас, коментуючи пропозиції про необхідність негайної підготовки та ухвалення закону про держбюджет на 2009 рік, О. Лавринович зауважив, що сьогодні парламент просто не має над чим працювати, оскільки поданий у вересні законопроект було відкликано Кабінетом Міністрів, а нового документа уряд так і не вніс. При цьому він зазначив, що саме законопроект про держбюджет має стати найголовнішим антикризовим документом країни на 2009 рік.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Юрій Литвин, Ігор Шаров, Святослав Піскун, Юрій Прокопчук, Володимир Дубіль.

Враховуючи це, 340 народних депутатів висловилися за те, щоб у вівторок та в середу парламентарії працювали в комітетах над антикризовими законопроектами, а лідери фракцій продовжили консультації стосовно обрання Голови Верховної Ради та можливого утворення нової коаліції. Отож наступне пленарне засідання має відбутися у четвер.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Петро СИМОНЕНКО (КПУ):

— Сьогодні навіть сліпий бачить, що кредити від Міжнародного валютного фонду, взяті нинішніми можновладцями та їхніми політичними подільниками, не тільки обмежили політичну незалежність та суверенітет держави, а й відкрили новий етап фінансових та соціально-економічних злочинів. Під загальний шумок щодо необхідності врятування банківської системи, а насправді власних капіталів, комерційні банки після прийняття так званих антикризових заходів вивели за кордон вже майже 20 мільярдів. Це ті гроші, які необхідно було спрямовувати на збереження робочих місць, виплату заробітної плати, наповнення Пенсійного фонду та Фонду зайнятості, фінансування шкіл та лікарень.

І в цей же час за рахунок високих кредитних ставок знищуються залишки виробничого потенціалу України. Граючись на валютному курсі, знецінюючи гривню, банківські олігархи свідомо руйнують малий та середній бізнес в Україні, а разом з цим шаленими темпами свідомо зменшують і доходи громадян. І навіть цього їм замало. Вони почали вимагати надання їм надзвичайних повноважень для того, щоб без суду і слідства конфісковувати майно, яке було у заставі під взяті кредити. Тобто вже зараз комусь доведеться повертати свій автомобіль, житло, призупиняти навчання своїх дітей у вищих навчальних закладах. І це все — плата за так звані привабливі кредити. Вже сьогодні кожен п'ятий такий кредит неможливо повернути, тому що брали його на одних умовах, коли долар був по п'ять гривень, а віддавати треба на інших, коли долар вже по сім, а завтра-післязавтра буде і по дев'ять гривень. Як віддавати такі кредити, коли внаслідок масових звільнень тисячі людей опинилися на вулиці?

Ми пропонуємо терміново, на законодавчому рівні затвердити такі заходи: по-перше, валютні кредити повинні розраховуватися і повертатися відповідно до офіційного курсу Нацбанку на момент підписання кредитної угоди, по-друге, у період економічної кризи заборонити банківським установам вилучати майно, яке перебуває у заставі, і, по-третє, встановити максимальну кредитну ставку у п'ять відсотків річних для підприємств вітчизняної промисловості та сільського господарства.

В'ячеслав КИРИЛЕНКО («НУ—НС»):

— Зараз, коли треба говорити про економіку і порятунок людей, багато хто, в тому числі й у нашій залі, говорить лише про коаліцію. Ми ж переконані, що треба дедалі менше говорити про коаліцію і дедалі більше ухвалювати законів, які мають конкретне антикризове спрямування. Яка ситуація тепер у парламенті?

Внесено 26 антикризових законопроектів, і, до речі, всю процедуру пройшов і готовий до ухвалення лише той, який внесла «Наша Україна—Народна самооборона», а решта законопроектів навіть не розглядалися в комітетах. Разом з тим, майже всі політичні керівники зайняті лише навколокоаліційною балаканиною. Це абсолютно непродуктивна втрата часу, оскільки парламент повинен хоча б на рівні комітетів ухвалити антикризові законопроекти і внести їх на розгляд парламентського залу.

Проте розмови про різні формати коаліції тривають. От ми уже тиждень чуємо про те, що буде створено коаліцію Партії регіонів і БЮТ. Зробіть, будь ласка, милість, оприлюдніть своє рішення, щоб усі знали, що окрім діючого уряду, відповідальність за стан справ в економіці бере на себе й опозиційний уряд. Якщо ж такі повідомлення неправдиві, то ми очікуємо на спростування.

Однак ми переконані, що сьогодні треба говорити про кризу, про те, що зробити для вугільної галузі, металургії, хімії, будівництва, автомобілебудування, а не ділити, хто в парламенті у 2010 році стане Президентом. Та ніхто не стане! Бо Президент в Україні обирається всенародно. І тому ми застерігаємо всіх кандидатів у президенти, які є в цій залі, або їхні фракції є в цій залі, що той, хто піде на те, щоб завести обрання Президента в парламент, зробить злочин проти державного ладу.

Володимир ЛИТВИН (Блок Литвина):

— Я і фракція сьогодні не претендуємо на жодні преференції та посади. Наша позиція така: ми не крадемо перемогу! Для нас найкращою оцінкою є те, що минулої неділі на виборах сільських і селищних голів наша партія отримала майже 40 відсотків місць. У нас лише одна вимога: дайте можливість працювати! Дайте можливість працювати над тим, про що ми так багато говоримо. Врешті-решт, оприлюдніть свої домовленості. Нехай вожді домовляються про те, що треба що поділити. Кому відійде Ощадбанк, кому Ексімбанк, хто забере Одеський припортовий завод і як ви розділите країну до 2015 року та забезпечите стабільність, як на кладовищі.

А ми зобов'язані не робити перерви в роботі Верховної Ради. Чому досі немає державного бюджету? 1 грудня держбюджет має бути прийнятий. Чому взагалі немає розмови про державний бюджет? Бо не хочуть приймати держбюджет, оскільки людям треба сказати непрості речі, зокрема, чому їм обіцяли, що жити буде краще, а тепер треба зіткнутися із реаліями, що вони будуть жити гірше, чому людям казали, що держава про них подбає, а тепер кинули їх напризволяще. Ми повинні заслухати звіт Національного банку. Чому відбуваються ті дії, коли кошти на рефінансування неконтрольовано передаються банкам: під які відкати, під які програми, що це дасть Україні? Збереження банківської системи заради збереження приватного сектору — це занадто велика розкіш для України. Ми повинні дати відповідь на запитання і послухати тут звіт, що зроблено для ліквідації наслідків повені? Чому люди не отримали того, що декларовано з центру? Чому не отримали? Правильно, розікрали! Ми повинні запитати, мабуть, суворо, бо гріх красти на кладовищі.

Анатолій КІНАХ (Партія регіонів):

— Ми змушені ставити дуже жорсткий діагноз тому, що зараз відбувається в Україні, і робити однозначний висновок — в Україні за всіма напрямами поглиблюється системна, соціально-економічна і суспільно-політична криза. І проблеми не у світових кризових явищах — головні проблеми і ризики — всередині України. Як ми неодноразово підкреслювали, влада перейшла межу. Замість формування умов стратегії і розвитку, проведення розумної кадрової політики, політики консолідації суспільства, урядова і президентська вертикаль уже довгий період «працюють» у режимі взаємного знищення і роблять заручниками цього протистояння практично весь український народ, економіку і державу. І цей висновок робимо не лише ми, а й уже міжнародна спільнота.

Близько тижня тому в Гаазі знані світові експерти зробили дуже неприємний висновок, що в умовах кризових явищ негативні показники падіння соціально-економічних параметрів в Україні набагато гірші, ніж в інших державах, дано дуже негативну оцінку безсистемним, непрофесійним, несконсолідованим діям української влади. У жовтні безпрецедентне падіння обсягів виробництва, мінус 20 відсотків, рекордна в Європі інфляція — все це формує у суспільстві не просто невпевненість перед завтрашнім днем — громадяни відчувають страх перед завтрашнім днем.

І на цьому тлі до сьогоднішнього дня ми не можемо розглянути консолідований пакет дій, як це роблять усі держави світу, де ухвалюються чіткі та системні антикризові заходи як спільний результат дій урядів, парламентів та центральних банків. Весь світ сьогодні долає проблему недопущення охолодження економіки: знижуються податки, створюються сприятливі умови доступу до кредитних ресурсів, удосконалюється система соціального захисту, робиться все, щоб захистити національні ринки, підтримати експортера. А в нас — протилежний результат. У нас навіть натяку немає на спільні дії того ж Національного банку і уряду.

Фракція Партії регіонів внесла свій антикризовий пакет, тож якщо ви неспроможні виправити ситуацію, відійдіть убік і не мучте український народ.

Іван КИРИЛЕНКО (БЮТ):

— Хоч як це прикро констатувати, проте ніде правди діти, занадто дорого обходиться Україні і людям наша бездіяльність. Адже окрім вступу до СОТ та ухвалення одного антикризового закону, більше й похвалитися нічим. Зате в чому декотрі з нас досягли високої майстерності, то це в «собачих боях» на різноманітних телешоу. Для людей це було видовищно, допоки в країні і в кожному домі все було гаразд, проте сьогодні це вже геть не смішно. Висновок тут може бути тільки один: треба негайно об'єднуватися, брати відповідальність і починати працювати. І для початку давайте зробимо те, що можемо зробити лише ми.

Колапс у банківській системі очевидний, Нацбанк розгублений, кредитування економіки паралізоване. А грошово-кредитну політику у нас хто визначає? Кому підзвітний Нацбанк? Верховній Раді! А це означає, що в нинішніх умовах він нікому, тому й маємо такий результат. А з чиєї легкої руки половина іноземних банків залюбки прийшли в Україну, щоб заробляти гроші, й не малі, адже за кордоном кредити видаються під 3 відсотки, а у нас у 5 разів дорожче. От і видавали у валюті і не в конкретні галузі, а на споживання. А що купувалося? Та ті ж самі автомобілі, тільки закордонного виробника — за 10 місяців їх завезли на 9 мільярдів доларів. Хіба це критичний імпорт? Та ж весь російський газ за 10 місяців коштував 7 мільярдів, а зараз збираємо по центу, щоб сплатити борги.

Водночас лише за останній місяць регулятором надруковано понад 40 мільярдів гривень і видано своїм улюбленим банкам під сміхотворний відсоток. І де зараз ці велетенські суми? Їх дали авіа- чи суднобудівникам? Чи, може, на організацію експорту металу або зерна? Ні! Ці величезні кошти пішли на валютний ринок і розігріли його. Скупили валюту, і де зараз вона? В обмінних пунктах — нуль, в економіці — нуль. А ігрища з валютним курсом? Це чия політика? Хто за це повинен питати? А ми на канікулах! Саме нам потрібно негайно приймати рішення і виводити із стагнації грошово-кредитну систему країни.

Що стосується державного бюджету, то цілком зрозуміло, що популістські розмови про те, що наступного року ми можемо на 35 відсотків підняти заробітну плату, — абсурд. Тому ми пропонуємо профільним комітетам разом з урядом, з міністерствами ретельно відпрацювати прогноз соціально-економічних показників на наступний рік і бюджет без популізму. Хоча б зберегти те, що було цього року.

За умов кризи особливої актуальності набуло питання наших пільг та утримання Верховної Ради. Давайте без зайвої політичної тріскотні ухвалимо, нарешті, відповідний закон. На третину пропонується скоротити видатки на себе улюблених. Таким чином ми зекономимо у держбюджеті 180 мільйонів гривень.

Підготував Сергій КОВАЛЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Законопроект про держбюджет має стати найголовнішим антикризовим документом

Підтримка будівництва доступного житла

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики рекомендує прийняти за основу проект закону про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва.

Законопроектом (реєстр. №3354), внесеним Кабінетом Міністрів, передбачається врегулювати правовідносини, що виникають у зв'язку з будівництвом (добудовою) житла за державної підтримки, а також особливості порядку, термінів, умов та гарантій його надання громадянам, захист інтересів забудовників житла від банкрутства, подолання кризових явищ у будівельній галузі. Проект визначає поняття «доступне житло» та вимоги до нього. Як зазначив представник уряду, доповідаючи законопроект на засіданні комітету, «державна підтримка будівництва доступного житла здійснюватиметься через сплату державою першого внеску за рахунок бюджетних коштів у розмірі 30 відсотків вартості будівництва (придбання) доступного житла. Іншу частину вартості житла сплачуватимуть громадяни, які уклали договори про будівництво та отримання житла за державної підтримки — за власні кошти або за кошти іпотечного кредиту».

Законопроектом визначаються об'єкти інвестування доступного житла, шляхи здешевлення вартості його будівництва, вимоги до банків — учасників Державної програми будівництва житла за державної підтримки та порядок здійснення оренди доступного житла з викупом. Проектом також пропонується обмежити розмір кошторисного прибутку до 10 відсотків від прямих і загальновиробничих витрат з будівництва та граничний рівень рентабельності на рівні 10 відсотків вартості матеріалів та виробів, у тому числі будівельних конструкцій, що використовуються в будівництві об'єктів програми. Відповідно до проекту контроль за дотриманням цієї норми покладається на Державну інспекцію з контролю за цінами.

Законопроект також передбачає внесення змін до законодавчих актів України. Зокрема, зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення визначають штрафні санкції за порушення службовими особами термінів видачі технічних умов стосовно інженерного забезпечення об'єкта архітектури. Передбачається також внесення змін до Господарського кодексу України, законів: «Про природні монополії», «Про електроенергетику», «Про трубопровідний транспорт».

Члени комітету висловили низку зауважень до норм проекту. Загалом підтримавши мету законопроекту щодо необхідності забезпечення реалізації житлових прав громадян, народні депутати вважають, що реалізація пропозицій у цьому вигляді не може забезпечити належного вирішення питання. Вони звернули увагу на те, що в проекті варто чіткіше розрізняти державну підтримку забудовників, котрі добудовують житло і яким приватні інвестори (фізичні та юридичні особи) вже сплатили повну його вартість, та державну підтримку громадян у побудові нового житла. «Державна підтримка у кожному з цих випадків має різні правові механізми, які в даному законопроекті практично не розкриті», — наголошували члени комітету. Народні депутати вважають, що прийняття законопроекту з урахуванням висловлених ними пропозицій і зауважень додатково стимулюватиме розвиток будівельної галузі, при цьому дозволить зменшити витрати бюджетів різних рівнів.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

ФОТОФАКТ

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (Прес-служба Президента України).

На святкуванні 90-річчя Національної академії наук України Президент України Віктор Ющенко вручив нагороду відомому вченому й політикові Мирославу Поповичу.

ПОДРОБИЦІ

Скасували випуск облігацій

Запорізька міська рада прийняла рішення про скасування випуску облігацій внутрішньої місцевої позики серії «Н» на загальну суму 25 мільйонів гривень у зв'язку з фінансовою кризою. Це зроблено з метою скорочення дефіциту бюджету розвитку та зменшення навантаження на місцевий бюджет, пов'язаного з обслуговуванням боргового зобов'язання міськради у 60 мільйонів гривень.

Саме на таку суму було здійснено випуск облігацій четвертої внутрішньої позики, найбільшим покупцем яких був АКБ «Форум» (м. Київ). Подальше розміщення облігацій стало неможливим у зв'язку з високим рівнем відсоткових ставок і відсутністю попиту на ринку.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Спеціальна контрольна комісія з питань приватизації

Прошу розмістити у газеті «Голос України» рішення Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, яке прийнято на засіданні комісії 20 листопада 2008 року з питання порядку денного «Про повернення у державну власність пакетів акцій підприємств за рішенням судів».

Зважаючи на невиконання вищими органами виконавчої влади рішень судів, які спрямовані на захист майнових інтересів держави, а також на суспільний інтерес щодо цього питання, прошу вас поінформувати громадськість про це рішення комісії.

В той же час, сподіваємося, що суспільний контроль за поверненням у державну власність пакетів акцій підприємств за рішенням судів спонукає органи державної влади до відповідного реагування, про що комісія поінформує газету «Голос України» додатково.

Голова комісії Євген МАРМАЗОВ.

Спеціальна контрольна комісія з питань приватизації

Рішення

про повернення у державну власність пакетів акцій підприємств за рішеннями судів

20 листопада 2008 року.

Розглянувши на засіданні питання щодо повернення у державну власність пакетів акцій підприємств за рішеннями судів, які набули законної сили, Спеціальна контрольна комісія Верховної Ради України з питань приватизації відзначає, що Фонд державного майна України всупереч повноваженням не здійснює захист майнових прав держави.

Викликає подив і занепокоєння, коли навіть після судового вирішення питання про право власності на певні пакети акцій з незрозумілих причин виникають ситуації, пов'язані з довготривалим зволіканням у виконанні судових рішень, які Фондом державного майна України пояснюються нібито відсутністю механізму повернення пакетів акцій у державну власність, неможливістю виконання рішення в Україні і т. п. А тим часом бюрократичними «іграми» навколо виконання рішень спочна користуються колишні власники пакетів акцій, протиправно отримуючи прибутки від використання майна, яке юридично належить державі.

Так, протягом більше року вперто не виконується рішення господарського суду м. Києва від 25 червня 2007 року, що залишене без змін апеляційною та касаційною інстанціями і давно вже набрало законної сили, яким задоволено позов ВАТ «Дніпровагонмаш» про визнання договору купівлі-продажу пакета акцій ВАТ ХК «Луганськтепловоз» недійсним. Цим рішенням зобов'язано ЗАТ «Керуюча компанія «Брянський машинобудівний завод «повернути Фонду державного майна України пакет акцій ВАТ ХК «Луганськтепловоз», що становить 76% статутного фонду товариства.

Службові особи Фонду держмайна безпідставно заявляють про неможливість виконання рішення в Україні і складність його виконання за межами держави. Тим часом навіть продовжує використовуватись неналежним власником, держава несе багатомільйонні збитки.

При цьому слід зауважити, що господарським судом м. Києва у зв'язку із зверненням ФДМУ винесено судову ухвалу від 22 лютого 2008 року щодо порядку виконання судового рішення від 25 червня 2007 року, якою визначено чіткий порядок повернення пакета акцій.

Але замість неухильного виконання вимог зазначеної ухвали Фонд державного майна тричі звертався за роз'ясненнями до Міністерства юстиції, отримавши відповіді, що суперечать одна одній.

У повідомленні Державної виконавчої служби Міністерства юстиції України підтверджено факт відсутності перешкод у передачі пакета акцій державі за наявності ініціативи Фонду державного майна України.

Комісія, в свою чергу, зверталася до Генеральної прокуратури України з проханням дати правову оцінку діям службових осіб ФДМУ. З відповіді, що надійшла на адресу комісії, вбачається, що прокуратура вважає за можливе виконання рішення в Україні.

Комісія також відзначає, що, крім бездіяльності Фонду державного майна, такій негативній ситуації сприяє пасивна позиція Державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, а Генеральна прокуратура України не в повній мірі використовує свої повноваження для притягнення винних осіб до передбаченої законом відповідальності.

На підставі викладеного комісія
ВИРІШИЛА:

1. Визнати, що Фонд державного майна України всупереч своїм повноваженням неналежним чином здійснює захист майнових прав держави стосовно повернення у державну власність пакета акцій ВАТ «Луганськтепловоз».

Фонду державного майна України невідкладно ініціювати звернення до Державного департаменту виконавчої служби Міністерства юстиції України про відкриття провадження про виконання рішення господарського суду м. Києва по справі № 30/163 від 25 червня 2007 року стосовно пакета акцій ВАТ ХК «Луганськтепловоз».

2. Звернутися до Міністерства юстиції України з пропозицією терміново вжити вичерпних заходів до примусового виконання Державним департаментом виконавчої служби судових рішень про повернення у власність держави пакетів акцій ВАТ «Луганськтепловоз».

3. Запропонувати ГоловКРУ України здійснити перевірку з метою встановлення розміру завданих державі збитків у результаті допущених зволікань з поверненням у державну власність пакета акцій ВАТ «Луганськтепловоз».

4. Звернутися до Генеральної прокуратури України з пропозицією додатково вивчити питання про кримінальну відповідальність службових осіб, причетних до зволікань з виконанням вищезазначених судових рішень.

5. Копії рішення надіслати Президенту України, Кабінету Міністрів України, до комітетів Верховної Ради України з питань економічної політики та з питань правосуддя, Міністерству юстиції України, Генеральній прокуратурі України та Фонду державного майна України.

Голова комісії Євген МАРМАЗОВ.

Секретар комісії Руслан ЗОЗУЛЯ.

САМОВРЯДУВАННЯ

Міський бюджет дав змогу реалізувати важливі проекти

В Одеській міській раді відбувся звіт міського голови Едуарда Гурвіца перед одеситами про роботу виконавчого комітету.

Пряму трансляцію із залу засідань вели п'ять одеських телеканалів. На Думській площі було встановлено світлодіодний екран, на якому п'ять тисяч городян, що прийшли на площу, могли спостерігати за виступом Едуарда Гурвіца. У 2007 році, заявив міський голова, бюджет Одеси перевищив 2 млрд. гривень. З них майже 400 млн. грн. становив бюджет розвитку, що дало можливість реалізувати важливі для міста проекти. Було проведено шість земельних аукціонів, де продано 18 земельних ділянок загальною площею 14,5 гектара. Витрати за рахунок коштів депутатського фонду Одеської міськради становили 4 млн. 200 тисяч грн. На ці гроші було зроблено ремонти в дитячих будинках, школах, дошкільних установах, придбано медичне обладнання для міських лікарень. На програму надання соціальних послуг та інших видів соціальної допомоги витрачено 43 млн. грн. Щомісяця 21 тисяча незаможних одеситів одержує дотацію на придбання хлібобулочних виробів. Крім того, 3,5 млн. грн. цільової дотації було виділено ТОВ «Одеський коровай» для забезпечення одеситів соціальним хлібом. Більш як шість тисяч одеситів отримали матеріальну допомогу на хірургічні операції, оперативне лікування органів зору, слухопротезування, забезпечення засобами реабілітації.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Сумщина отримала 4,1 млн. грн. державних коштів на розвиток підприємств АПК

З 4 грудня «Київенерго» планує обмежити постачання електроенергії «Київводоканалу» через борги *(Укрінформ)*

Сьогодні Міжнародний день інвалідів

Повноправне життя треба ратифікувати

Наше завдання — зробити людей з обмеженими можливостями повноправними громадянами своєї країни, заявляє уряд. Звучить якось дивно, бо ніяких обмежень у законодавстві щодо інвалідів немає. Проте, справді, є певні обмеження відносно сприйняття цих людей у свідомості суспільства. Обличчям до інвалідів держава повернулася нещодавно. До того негласно вважалося не потрібним визнавати існування громадян із фізичними та психічними вадами.

У вересні цього року Президент України підписав Конвенцію про права інвалідів та Факультативний протокол до неї. Реалізація конвенції полягатиме у забезпеченні особам з інвалідністю права на рівний захист закону та користування ним без будь-якої дискримінації, вживанні заходів для реалізації жінками і дітьми з інвалідністю всіх прав людини, здійсненні просвітницько-виховної роботи, гарантуванні цій категорії осіб усіх загальнолюдських прав та свобод, коментує заступник міністра праці та соціального захисту Павло Розенко. Проте, щоб ця конвенція запрацювала, її має ратифікувати парламент країни. До того ж, це тільки декларативний документ.

— Що він дає?

— Він покладає на державу серйозні зобов'язання щодо громадян з обмеженими можливостями, — каже експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гаврилечко. — Має бути створено єдиний координаційний орган, який опікуватиметься й контролюватиме державну політику щодо інвалідів. До того ж, громадські організації інвалідів матимуть право скаржитися до профільного комітету ООН на дії уряду, якщо їх права порушуватимуться.

— Які саме?

— Поки що лише Національна асамблея інвалідів України досліджувала тему дискримінації. За результатами цього дослідження, найбільше вона проявляється у сфері трудових відносин та при особистому спілкуванні. До речі, наш фонд разом з іншими громадськими організаціями починає моніторинг дотримання прав інвалідів в Україні.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

У Миколаєві відбувся фестиваль творчості людей з обмеженими можливостями. Там були представлені роботи інвалідних підприємств, засобів реабілітації й пересування, а також вишиванки, макраме, вироби з дерева й соломи.

ПЕРЕДПЛАТА

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Наших читачів у Бабчому побільшає

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Кажуть, мало де побачиш такий порядок і такий широкий асортимент періодичних видань, як тут. На все стає енергії цієї веселої, доброї жінки. Вона веде в селі драматичний гурток, ставить вистави, співає, грає на дримбі, гарно вишиває та в'яже. Нашій газеті приємно мати таких читачів. А тепер їх побільшає і в Бабченській школі. Принаймні у цьому нас запевнила її директор Галина Іванцяк. Пані Галина народилася в Бабчому, закінчила тут школу, потім з дипломом філолога повернулася до своєї альма-матер і ось уже чотири роки вміло нею керує. Про що свідчать і приїзди сюди по досвід колег, і апробації на базі цього навчального закладу різних інноваційних технологій.

Приміщення школи дуже гарне — просторе, чисте, світле, зручне. Розпочали його будувати ще за радянської влади, а завершили 2002 року. Тепер діти мають не школу, а світлицю. А тепло, затишок у ній створюють самі педагоги. Це помітно відразу. В коридорах на стінах в акуратних рамках висять красиві вишивки, зроблені їхніми руками. Навіть карта області в школі вишита — кожен район виділений притаманними для нього візерунками і кольорами. Пишуть у школі й історію рідного села — з фотографіями цікавих людей, розповідями про них. Відчувається, що тут прагнуть прищепити дітям любов до своєї малої батьківщини, рідного слова, народних звичаїв, традицій, ремесел.

Дарина НАЗАРЧУК.

Ударилися в енергозбереження

Нова установка короткоциклової адсорбації запрацювала на Лисичанському нафтопереробному заводі «ЛИНІК». Підприємству вона дасть можливість скоротити щорічне споживання газу на 6,9 млн. куб. «Це вже шоста технологічна установка, побудована на заводі, починаючи з 2000 року», — зазначає президент ТОВ «ТНК-ВР Комерс» Сергій Лізунов.

На НПЗ кажуть, що зацікавлені в подальшому розвитку підприємства та в тому, щоб підвищити його експортний потенціал.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Кукурудза досі в полях

У Кам'янець-Подільському районі на площі 3400 гектарів досі не зібрано урожай кукурудзи. «На жодні звернення влади адміністрація сільгосппідприємства не реагує», — заявляє тимчасово виконуючий обов'язки голови райдержадміністрації Ростислав Ярема.

У результаті на згаданих площах відкладено до весни й сівбу зернових, а район через неповороткого господарника мінусує за кількістю засіяного озимого клину. В райдержадміністрації відтепер суворо підходитимуть і до дотримання інвесторами сівозмін. Тих, хто виснажуватиме землю рік у рік соняшником, ріпаком чи кукурудзою, штрафуватимуть.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Чиновники мерзнуть, як діти

Три школи в Херсоні та одну в Каховці закрили. По домівках школярів розігнала холоднеча в класах. Загалом в області, за словами начальника управління освіти Валентина Суха, досі не опалюється 11 шкіл з 548. Із 488 дитсадочків малеча мерзне в десяти. Тим часом значна частина житлового фонду в обласному центрі, особливо та, що «залежна» від міської ТЕЦ, також не опалюється. Без тепла і навіть без перспективи зігрітися через зношеність системи працюють усі чиновники в так званому сірому домі — приміщенні облдержадміністрації. Тут часто-густо доводиться сидіти й без світла та телефонного зв'язку, а ще нерідко — без води.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Названі батьки сіли за парти

Обласний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді організував «Осінню школу», в якій названих батьків вчили як краще зрозуміти сиріт, допомогти їм відкритися, налагодити міцні сімейні стосунки. Тут тата й мами отримали поради не лише педагогів, психологів, медиків, а й таких само батьків, як вони, але з більшим стажем. Бо одна річ змоделювати ситуацію по-науковому, інша — почути, як долають непорозуміння на практиці. У школі навчалися й ті, хто ще тільки збирається зробити відповідальний крок у своєму житті. Тож сподіваємося, що рішень взяти на виховання чужу дитину відтепер побільшає. Нагадаю, що на Тернопільщині нині сімдесят дев'ять сімей виховують 103 прийомні дитини, а в п'ятьох будинках сімейного типу — 34 сироти. А стримує цей процес чимало причин. Навіть й острах за конфлікти, які нерідко трапляються в таких ситуаціях, тим паче що рідко яка сім'я нині без них обходиться. Особливо, коли йдеться про прийомну дитину чи будинок сімейного типу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ФОТОФАКТ

Колектив ДП «Луганський авіаційний ремонтний завод», де трудяться понад 500 фахівців, у цей кризовий час не тільки стабільно працює, а й розширює сферу своєї діяльності — освоїв ремонт військової техніки для української армії, прикордонслужби, МНС, МВС, співпрацює більш як з 30 державами Європи, Азії, Африки, Південної Америки.

Фото Вадима ЛІСОВОГО (Укрінформ).

Обійстя було заміновано з війни

Мешканець села Сторожниці Ужгородського району, копаючи стічну яму, натрапив на підозрілі металеві предмети. Піротехніки аварійно-рятувального загону спеціального призначення головного управління МНС України в Закарпатській області, прибувши на місце, виявили 14 протитанкових мін часів Другої світової війни. Небезпечні знахідки знешкоджено на військовому полігоні, що розташований на території Ужгородського району.

Зійшла снігова лавина. Жертв нема

У першу ніч зими поблизу села Оса й одноменної залізничної станції, що у Воловецькому районі, з гори Великий Верх зійшла снігова лавина. Як повідомив начальник центру пропаганди головного управління МНС України в Закарпатській області Ярослав Баб'як, шкоди населенню, автодорогам та залізниці не завдано. Водночас рятувальники закликають відпочивальників і туристів бути обачливими, користуватися тільки маркованими трасами та обов'язково реєструватися в аварійно-рятувальних пунктах. Адже через потепління загроза сходження снігових лавин залишається.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Малюнок дев'ятирічного школяра з Ірпеня дістався фіналу конкурсу Єврокомісії

Понад 30 тисяч дітей віком від 8 до 10 років з усіх куточків світу взяли участь у конкурсі Єврокомісії на кращий малюнок на тему гендерної рівності.

Роботи 14 фіналістів представлені на виставці в Брюсселі, яка триватиме до 18 грудня. Одним із переможців конкурсу став дев'ятирічний Юрій Бабійчук, учень середньої школи №1 м. Ірпінь (Київська область).

Нині Євросоюз приділяє значну увагу гендерним проблемам. Окрім конкурсів, у Брюсселі вживають серйозних заходів, щоб на законодавчому рівні забезпечити права жінок. Так, днями Європейська Комісія надіслала Австрії, Литві, Словенії, Угорщині, Італії та Мальті рекомендації повністю імплементувати правила ЄС, які забороняють дискримінацію за статевою ознакою під час працевлаштування та професійної зайнятості. Основні проблеми в законодавстві цих шістьох країн стосуються визначення прямої і непрямої дискримінації, прав жінок у декретній відпустці. Держави мають два місяці для надання відповіді.

Тетяна ПАСОВА.

ФОТОФАКТ

Близько тисячі кримських татар на чолі з лідером кримськотатарського руху Даниялом Аметовим пікетували будинок ВР АРК і вимагали виділити землю під індивідуальне будівництво житла для депортованих та притягти до відповідальності депутатів усіх рівнів за порушення земельного законодавства.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

СВІТ КОРОТКО

ТАЇЛАНД

Прем'єр погодився піти у відставку

Глава уряду Сончат Вонгсават заявив про те, що підкоряється рішенню конституційного суду і готовий залишити свою посаду. Напередодні конституційний суд Таїланду розпустив очолювану ним правлячу Партію народної влади і заборонив прем'єру п'ять років займатися політичною діяльністю. «Я складаю повноваження, тепер я звичайний громадянин», — заявив 61-літній Вонгсават журналістам у місті Чангмай, де він перебуває відтоді, як опозиціонери із «Народного союзу за демократію», котрі домагаються його відставки, захопили аеропорти Бангкока. Демонстранти у відповідь прийняли рішення розблокувати міжнародний аеропорт. Нагадаємо, з Таїланду не можуть вилетіти 350 тисяч іноземців.

США

Кондоліза Райс задоволена своєю наступницею

Хілларі Клінтон, яка очолить зовнішньополітичне відомство в січні наступного року, «має величезні енергію, розум і рівень компетентності». Таку думку висловила нинішня держсекретар Кондоліза Райс. Обраний президент Барак Обама оголосив про призначення на шість ключових посад у сфері національної безпеки у своїй майбутній адміністрації. Обама повідомив також, що в його майбутній адміністрації міністр оборони США і представник республіканської партії Роберт Гейтс залишиться главою Пентагона. Обама обійме посаду на офіційній церемонії інавгурації, яка відбудеться 20 січня 2009 року.

ІНДІЯ

Від Ісламабада вимагають ужити заходів

Нью-Делі зажадав від влади Ісламабада видачі найодіозніших ватажків екстремістських і терористичних угруповань, які ведуть підривну діяльність проти Індії. Пакистанській стороні вже передано список цих людей. Напередодні пакистанський посол в Індії був викликаний у міністерство закордонних справ країни і проінформований про те, що нещодавню серію терористичних актів у Мумбаї була скоєно «силами з Пакистану». «Індійський уряд очікує, що проти цих сил, відповідальних за такий обурливий акт насильства, хай би ким вони були, розпочнуть жорсткі дії», — наголошується у розповсюдженій ноті.

ФОТОФАКТ

В Одесі на будинку, в якому минули дитинство та юність письменника Юрія Олеші, відкрили меморіальну дошку. Ініціатором її створення виступив меценат і підприємець Євген Деменок.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Разом з нелегалами затримано й провідників

Співробітники відділу боротьби з торгівлею людьми головного управління МВС України в Закарпатській області спільно з працівниками Державтоінспекції, бійцями «Беркута» та колегами з СБУ затримали в селі Вищі поблизу україно-словацького кордону громадян із Китаю та Афганістану, а також трьох наших співвітчизників, котрі супроводжували нелегалів. Провідниками виявилися мешканці Великоберезнянського та Перечинського районів. Серед них і 18-річна студентка юрфаку. Вона, а також її батько, безпосередньо причетні до переправлення мігрантів. Затримано і керівника групи — громадянина Афганістану. Плата з одного мігранта за його доставлення з Києва на Закарпаття становила 300 доларів, а за переправлення через кордон — від 900 до 1000 доларів. За оперативними даними, з початку року група організувала перехід майже 500 нелегалів.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

Робот навчився пекти коржики

На виставці робототехніки в японському місті Осака одна із корпорацій продемонструвала нове покоління промислових роботів.

Робот-андроїд важить 220 кілограмів і має зріст 135 сантиметрів. Кожна його рука має сім ступенів свободи. У процесі демонстрації робот з кількох десятків деталей і потягом 20 хвилин зібрав фотоапарат, але найбільш приголомшливе, що за цього він пік на звичайній плиті японські національні коржики. Компанія має намір продати в 2009 році більш як тисячу таких роботів.

Національна Феміда змушує звертатися до європейського правосуддя

Цього року наша держава сплатила скаржникам, згідно з рішеннями Європейського суду з прав людини, п'ять мільйонів гривень компенсації. Про це в інтерв'ю «Німецькій хвилі» повідомила заступник міністра юстиції України Валерія Лутковська. У більшості випадків заявник просить відшкодувати йому справедливу сатисфакцію, зазначила вона. Її розмір коливається від 600 до двох з половиною мільйонів доларів. Це поки що найбільша сума відшкодування, яку країна до кінця грудня має сплатити міжнародній компанії, що виграла справу проти України. Для таких виплат у бюджеті на 2008 рік було закладено 26 мільйонів гривень. Тепер набуло чинності рішення у справі «Регет» проти України», і по цій справі ми маємо сплатити досить велику суму. Заступник міністра юстиції зауважила, що найчастіше українці скаржаться до Європейського суду з прав людини на невиконання рішень національних судів.

Коли ж профспілки України робитимуть свою справу, а не перетягуватимуть ковдру вартістю мільярд доларів?

З 1 грудня мінімальна зарплата в Україні підвищилась із 545 до 605 гривень. Але це бюджетників не зачепить! Проте останні з особливим нетерпінням чекали підвищення й перерахунку. Тобто шкільні вчителі зі стажем не одержать очікуваного збільшення в 300—350 гривень, а медики — 200—300. Хто може захистити соціально-економічні інтереси і трудові права найманих робітників? За ідеєю, для цього є профспілки. На жаль, там традиційно зайняті поділом портфелів і майна.

На зміну гострій фазі боротьби, коли у двох десятках обласних центрів намагалися захопити приміщення облрадпрофів, прийшли не менш дивні вибори керівництва профспілок. Протистояння в лавах ФПУ загострилося, коли в деяких областях пройшли збори, на яких було переобрано місцевих керівників. У проведення зборів, з подачі «старих» керівників, активно втручалася міліція, обвинувачуючи бунтарів у «рейдерстві». У відповідь ті заявили про реформи всередині організації, нерішучу позицію профспілок у відстоюванні соціальних інтересів працівників найманої праці, обрання нового глави ФПУ з'їздом, а також висловлювалися проти Трудового кодексу, розробленого депутатами від Партії регіонів Олександром Стояном, Ярославом Сухим і Василем Харою.

Зрештою, ФПУ провела п'яте засіданні ради федерації, після якого прес–служба оголосила про обрання новим главою народного депутата України Василя Хари. Проте напередодні, 19 листопада, в Києві відбулася інша рада ФПУ, на якій було обрано в. о. глави ФПУ Олександра Щурика, котрий має намір виконувати свої обов'язки до, за його словами, законного обрання керівника ФПУ на з'їзді федерації.

Слідом за цими подіями з'явилося багато публікацій у ЗМІ, основною метою яких було показати політичне підгрунтя того, що відбувається. Безумовно, така версія не позбавлена підстав. Але не це головне. Річ у тім, що ФПУ контролює нерухомість на суму близько мільярда доларів.

«Я б поставив на перше місце зацікавленість бізнесу у власності профспілок, — погодився з «Голосом України» Василь Хара. — Політичний інтерес теж присутній, у зв'язку з підготовкою до виборів».

Опоненти Василя Хари стверджують, що його обрання головою ФПУ було проведено з порушенням закону. Зокрема, мова йде про постанову господарського суду Харківської області, котрий заборонив проведення незаконного обрання глави ФПУ на раді як такого, що суперечить статуту, яка гласить, що голова має бути обраний на з'їзді. Позов до суду було подано Харківським обласним комітетом профспілки підприємців, що підтримує Олександра Щурика й бажає попередити обрання ще одного глави.

«Жодного закону ми не порушили, тому що не законом визначаються вибори голови. У цілковитій відповідності до статуту ця процедура була проведена. Ми одержали це безглузде рішення суду вже майже через тиждень після того, як провели засідання ради», — заявив співрозмовник нашої газети, додавши, що обурений рішенням судді на підставі якоїсь «цидулки», котрий виніс рішення, що «забороняє діяльність профспілок України як організації до листопада 2011 року». «А в Конституції і законі про профспілки написано, що профспілки незалежні від державних органів. Суд теж є третьою гілкою влади, представником державних органів і діє від імені України», — пояснив народний депутат України.

Тим часом з другого боку барикад заявляють, що член партії не має права очолювати профспілки. Зокрема, що ФПУ буде поступово перетворена на виборчий плацдарм для Партії регіонів. «Я не є ні головою партії, ні його заступником», — парирує Василь Хара.

Коли ж профспілки України робитимуть свою справу, а не перетягуватимуть ковдру вартістю мільярд доларів? «Ми робимо, але мало про це говоримо», — вважає Василь Хара. Він також запросив прийти й подивитися, як і чим займається федерація, додавши, що «ті, хто дорікає нам, що ми нічого не робимо, взагалі не є профспілками, нікого не представляють і нічого не представляють».

У свою чергу **Олександр Щурик і низка регіональних організацій наполягають на своїй легітимності й вимагають проведення з'їзду, на якому має бути обраний «законний керівник» ФПУ...**

Яна СТАДІЛЬНА.

Харківський тракторний завод до кінця нинішнього року перейшов на скорочений робочий тиждень *(Укрінформ)*

Масове безробіття є найбільшим соціальним ризиком для українців — експертне опитування *(Укрінформ)*

ГРОШІ

Нацбанк знову не в курсі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Якщо пригадати курсову динаміку минулого тижня, то можна дійти парадоксального висновку — регулятор не в курсі, що робити з курсом. Зрештою, на це вказують і його кроки. Скажімо, то він рекомендує комерційним банкам відмовитися від встановлення комісійних під час продажу валюти, то закриває очі на те, що ті відверто ігнорують його рекомендації. То забороняє продавати долари дорожче від офіційного курсу на 1,5 відсотка, то скасовує свою заборону. Політику Нацбанку можна пояснити забороною МВФ девальвувати курс гривні більш як на два відсотки за день, але це не означає, що можна виправдати. Власне, на цьому акцентує увагу і Президент країни Віктор Ющенко — він дає регулятору на відновлення стабільності національної грошової одиниці вже лічені дні. Однак у цьому разі економіка ризикує одержати «плаваючий на спині» курс гривні, бо, з одного боку, надходження і відтік валюти з країни лишаються за нинішніх кризових явищ у базових галузях економіки невідомими величинами. А з другого — регулятор просить комерційні банки поінформувати його про обсяги конвертації гривневих депозитів за два останні місяці, але хтозна, як швидко одержить точну відповідь.

Спекулятивний характер курсової динаміки упродовж листопада важко заперечити, проте багато в чому його породили суперечливі рішення самого регулятора стосовно глибини обмежень на кредитному ринку, своєчасності і масштабів інтервенцій на міжбанківський ринок, механізму проведення валютних аукціонів тощо. Будьмо щирі: відтік інвестицій і потреба відповідати за боргами породили психологічний дискомфорт у банкірів, який став вирішальним детонатором панічних настроїв серед вкладників і позичальників.

Очевидно, що в більшості банків доларів зараз не бракує, бо вони купували їх у регулятора з метою на цьому заробити. Така психологія притаманна всім. Однак, як на мене, кількох днів на стабілізацію курсу виявиться замало, бо треба, щоб комбанки відчули гривневий дефіцит і почали продавати на міжбанку долари. Тоді курс почне падати так само стрімко, як зростав. Поза тим важко не погодитися з тими експертами, які вважають, що теперішній формат цін на метал дозволяє Нацбанку тримати офіційний курс гривні до долара США в районі шести гривень без надмірних інфляційних ускладнень.

Сергій ВЛАД.

Яких заходів необхідно вжити, щоб урятувати будівельну галузь України в умовах кризи

Уже з початку 2008 року спостерігається зменшення обсягів фінансування будівельної галузі, згортання замовлень на будівництво об'єктів у різних галузях та сферах діяльності. Кризова ситуація, яка утворилась в будівельній галузі, спричинила кризу в інших пов'язаних із нею галузях. Це, в свою чергу, стало причиною підвищення рівня безробіття, оскільки один працюючий у будівельній галузі дає роботу ще п'ятьом працюючим у споріднених галузях.

Житлове будівництво

Особливо криза зачепила житлове будівництво: і не тільки людей, які безпосередньо працюють на будівельних майданчиках та підприємствах, що постачають будівельні матеріали, а й десятки тисяч сімей, які інвестували кошти в будівництво власного житла. Для виведення галузі із кризи та забезпечення громадян житлом необхідно розробити та втілити в життя комплекс заходів.

Держава повинна виконати свої зобов'язання перед громадянами, котрі мають право на безоплатне отримання житла згідно з державними програмами, — військовослужбовцями, чорнобильцями та ін. Було б доцільно закінчити будівництво із залученням державних коштів тих будинків, які мають будівельну готовність понад 70 відсотків та можуть бути здані в експлуатацію цього року або в першому кварталі 2009-го.

> Доцільно закінчити будівництво із залученням державних коштів тих будинків, які мають будівельну готовність понад 70 відсотків.

Зрозуміло, що таке житло не повинно бути в елітних будинках, на нього має бути обгрунтована ціна. Її повинні підтвердити Мінрегіонбуд разом з Мінекономіки після складання переліку таких будинків. У нас, на жаль, є факти розпорошення коштів державного бюджету, які виділяються міністерствам і відомствам на будівництво і придбання житла для різних категорій працівників. Цим заходом може бути досягнуто отримання квартир уже найближчим часом, а не через 2—3 роки, тими категоріями населення, які мають право на отримання житла згідно з державними програмами. Дуже добре, що уряд це розуміє і, за моєю інформацією, вже готує відповідну постанову.

Після виконання цієї програми потрібно перейти до викупу квартир у будинках, які мають будівельну готовність понад 50 відсотків. Але цього фінансування для того, щоб відновити обсяги житлового будівництва, не вистачить. Мінімальна цифра введення будинків в експлуатацію — це щорічна здача не менш як 5 мільйонів квадратних метрів житлової площі в багатоквартирних житлових будинках. Тут потрібно включити мультиплікатор. Таким мультиплікатором може бути житло, побудоване за умови державної підтримки в розмірі 30 відсотків від вартості об'єкта будівництва для тих категорій населення, які мають право на його отримання згідно з чинними нормами. Якщо ми зможемо виділити певну суму із Стабілізаційного фонду, то отримаємо можливість виконати обсяги робіт втричі більші, ніж виділені державні кошти. Водночас обов'язково має бути витримана одна умова — потрібно надати гарантії людям, що будинки, в будівництво яких вони вкладають кошти, буде добудовано. Для того, щоб цієї умови було дотримано, потрібно застосувати неринковий механізм, але саме він буде слушний під час кризи: Мінрегіонбуду разом з обласними державними адміністраціями необхідно визначити будинки, які вже будуються за кошти громадян, і передусім спрямувати людей, які матимуть 30-відсоткову державну підтримку, на купівлю квартир у цих будинках та забезпечити введення останніх в експлуатацію. Без сумніву, в ці будинки можуть бути вкладені кошти і тих громадян, які мають бажання поліпшити свої житлові умови, але пільгові умови повинні розповсюджуватися лише на людей, які згідно із законодавством мають право на отримання житла. Безумовно, для інших категорій населення потрібно відновити іпотеку за рахунок рефінансування Національним банком України державних та комерційних банків, які відповідають за своїм фінансовим станом нормативам Національного банку України та мають досвід роботи з іпотекою. Відсотки на ці кредити мають бути на рівні облікової ставки НБУ плюс 2—3 відсотки. Коштами, за рахунок яких здійснюватиметься рефінансування, може бути частина коштів, отриманих від Міжнародного валютного фонду. До речі, під час реалізації цього заходу ми могли б допомогти і нашому житлово-комунальному господарству, якщо через закон втілити в життя обов'язковий вступ громадян, які отримують житло за державної підтримки, до об'єднань співвласників багатоквартирних житлових будинків.

Вартість

Скільки ж потрібно коштів, щоб відновити темпи будівництва

> Потрібно перейти до викупу квартир у будинках, які мають будівельну готовність понад 50 відсотків.

житла в Україні? Залежно від регіону вартість будівництва квадратного метра житла може коливатись від 400 до 700 доларів США за умови, що місцеві адміністрації не вимагатимуть під час будівництва цього житла відрахувань до місцевих бюджетів і не буде великим навантаження на собівартість будинку через технічні умови. Тоді для будівництва

5 мільйонів квадратних метрів житла щорічно потрібно 25—30 мільярдів гривень, які можна отримати, заклавши в бюджеті 6 мільярдів гривень на будівництво житла за рахунок 30-відсоткового внеску та 2 мільярди гривень на зменшення відсоткової ставки за іпотечними кредитами, 3—4 мільярди гривень слід виділити за рахунок кредиту МВФ на рефінансування банків, які мають досвід іпотечного кредитування і відповідають умовам Національного банку України. Інші кошти безболісно донесе та частина

> Щоб посилити контрольні функції держави в цьому процесі, бажано було б, щоб іпотечне кредитування відбувалось через державну іпотечну установу.

громадян, яка бажає поліпшити свої житлові умови й матиме гарантії, що ці гроші не пропадуть. Цікавим є те, що 30-відсотковий внесок не потрібно сплачувати одразу. Людина, яка твердо знатиме, що держава заплатить за неї цей внесок, може сама розпочати фінансування власного житла, вносячи 70 відсотків коштів від його вартості за рахунок власних коштів чи іпотечного кредиту. Через це відповідно зменшиться навантаження на державний бюджет, бо частину коштів на 30-відсотковий внесок можна передбачити в бюджеті на 2010 рік. Для того, щоб посилити контрольні функції держави в цьому процесі, бажано було б, щоб іпотечне кредитування відбувалось через державну іпотечну установу. Потрібно провести капіталізацію цього закладу та капіталізацію Укрексімбанку та Ощадбанку, щоб вони виступили основними гравцями на іпотечному ринку

Що робити забудовникам, які не потрапили до державної програми? Як їм виходити зі скрути? Як забезпечити роботою працівників? Як витягнути з кризи промисловість будівельних матеріалів та металургію, завантажити роботою проектантів, ріелтерів, юристів, служби головних архітекторів та співробітників Держкомзему? Для вирішення цих питань, з моєї точки зору, потрібно скасувати всі штрафні санкції та пені на несплачені податки в місцеві та державний бюджети, включаючи плату за землю, заборонити дострокове повернення коштів людям, які вже вклали їх у будівництво житла, до його закінчення, бо повернення коштів, уже вкладених у будівництво, просто неможливе. Деякі громадяни роблять на цьому бізнес. Вони вкладають гроші в будівництво за однією ціною, а потім, коли через подорожчання матеріалів або підвищення заробітних плат ціна квадратного метра зростає, забирають ці кошти згідно з чинним законодавством уже за новою ціною, фактично користуючись грошима інших громадян, які добросовісно чекають здачі будинку. Потрібно заборонити банківським установам підвищувати процентні ставки за виданими кредитами. Визначити кошти, які потрібні для того, щоб будівельні організації могли пролонгувати свої кредити і провести під ці заходи додаткове рефінансування банків. Також необхідно пропустити через кредитні комітети всіх фізичних осіб, які взяли іпотечні кредити і не сплачують вчасно відсотки за цими кредитами, й застосувати до них ті самі заходи, що й до юридичних осіб, тобто якщо людина втратила можливість сплачувати кредит, наприклад, через те, що залишилась без роботи, то вона повинна мати розстрочку з виплати цього кредиту. Слід законодавчо вирішити питання про можливість передачі під заставу об'єктів незавершеного будівництва та орендованих під них земельних ділянок, а також дозволити сплачувати пайову участь до місцевих бюджетів тільки після завершення будівництва. Але головне, що потрібно, — це відновлення кредитів банками забудовникам під заставу облігацій та майнових прав.

Додатковим стимулом для тих громадян, які бажають придбати нове житло, було б застосування практики Росії щодо **зменшення прибуткового податку з громадян хоча б на 100 тисяч гривень на рік, якщо вони купили квартиру наприкінці 2008-го або в 2009 році.**

Через кризу в будівельній галузі значно зросло безробіття, але картина буде ще гірша, якщо ми до наявної армії безробітних додамо ту кількість кваліфікованих будівельників, які вимушені повертатись із-за кордону через зменшення обсягів будівництва.

У нас продовжується практика в разі виграшу тендерів з державних програм іноземними компаніями використання робітників своїх країн. А тому Кабінету Міністрів України потрібно запровадити обов'язкову умову для виграшу в тендерних процедурах іноземних будівельних компаній з державних будівельних програм — залучення до будівельно-монтажних робіт в обсягах не менш як 90 відсотків українських будівельних компаній.

Для мінімізації впливу світової фінансової кризи на будівельну галузь України нам потрібно затягнути паски будівельним кампаніям та підприємствам, що виготовляють будматеріали шляхом обмеження їх рентабельності, а Президенту, Національному банку України та парламенту слід прислухатись до закликів Прем'єр-міністра України про об'єднання зусиль для подолання наслідків цієї кризи та припинення політичних чвар.

Юрій СЕРБІН,
народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики.

Цікавим є те, що 30-відсотковий внесок не потрібно сплачувати одразу

Доменні печі загасили водою. Востаннє так робили перед тим, як у місто ввійшли фашисти

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Олександр Андрійович Абраменко — сталевар із більш як 40-річним стажем. Все його трудове життя пов'язане з Макіївським металургійним заводом. Тут він набував досвіду, тут ставив рекорди, тут отримував звання заслуженого металурга України, почесного металурга СРСР. Батько і дід ветерана працювали саме на макіївському заводі. Тут працюють його син і невістка. У вересні до мартенівського цеху прийшов 18-річний Роман — п'яте покоління трудової династії Абраменків. Але хлопцеві, прийнятому підручним сталевара, судилося працювати трохи більше місяця. Виробництво зупинилося, а працівників відправили додому. Хочеться додати: «до кращих часів». Але ситуація така, що кращі часи для заводу можуть не настати. Люди розгублені й кажуть, що власники заводу знехтували колективом.

Відмовилися від м'яса, ковбаси і думають продавати автомобіль

Ми сидимо в квартирі Олександра Абраменка-молодшого, старшого майстра мартенівського цеху. Праворуч на дивані — батько Олександр Андрійович, ліворуч — дружина Тетяна Сердюк, машиніст крана мартенівського цеху, та син Роман.

— Нині у нашому цеху — повне простоювання, — розповідає старший майстер. — На печах вирізають кабельну продукцію: десята пічка — повністю електрообладнання розібрали, восьма — ріжеться, тепер узялися за сьому. Із шихтового двору відвантажують весь підготовлений металобрухт. Роботи немає, люди біжать, не знають, куди влаштуватися. Нас змушують брати чотири дні за свій рахунок щомісяця. Решту днів оплачують у розмірі 75 відсотків тарифу, а це дуже мало. Премії заморозили, доплати теж. Щопонеділка люди приходять на завод, і їм повідомляють, що роботи немає, і знову відправляють додому. Щоб люди не бачили, що вони коять у цехах.

За словами дружини металурга, за листопад родина очікує отримати менше 2 тисяч гривень на трьох. При цьому на сімейному бюджеті «висять» три кредити: на автомобіль, телевізор і грошова позика в банку. Лише виплати за авто становлять 2 тисячі гривень на місяць. Абраменко-молодший оформлював кредит у серпні, коли нічого не віщувало біди, а зарплата давала змогу розраховуватися із боргами. Голова сім'ї припускає, що доведеться продавати новеньку машину. В родині вже почали заощаджувати на всьому.

— М'яса вже не беремо, ковбаси теж, — пояснює Тетяна. — Економимо на одязі, на їжі. Чай, кава, картопля, хліб — і все. За квартиру треба десь 500 гривень віддати. Городу у нас немає, зате допомагають батьки зі своєї пенсії — по 200—300 гривень. Якби не вони, не знаю, як житимемо.

«Такого бардака я не пригадую»

Значна частина працездатного населення Макіївки шукає роботу. Адже із металургією, яка переживає кризу, пов'язана робота не лише металургійного заводу, а й двох коксохімічних заводів та кількох шахт. Крім того, простоюють спеціалізовані підприємства з ремонту металургійного обладнання. «Я навчаюся на сталевара в технікумі, і на завод прийшов, думаючи заробити стаж, зробити кар'єру, — ділиться наболілим Роман Сердюк. — Що буде, не знаю. Спробував шукати роботу, але на Донецькому металургійному заводі така сама ситуація. У мене друзі працюють на шахті — там теж скорочення. Приятелі подумують про те, щоб їхати на заробітки до Росії». На інших робочих місцях — приміром, у торгівлі чи на автозаправках — ставки різко пішли донизу. Навіщо платити більше, якщо знайдуться ті, хто згоден працювати за копійки?

Фото Станіслава ЗАПОРОЖЦЯ.

Будинок Олександра Абраменка-старшого стоїть поряд із головною прохідною заводу. Десятки років поспіль, ідучи на роботу, сталевар здалеку бачив характерний дим із труб над мартенівськими печами і навіть на око міг визначати ситуацію в цеху. Сьогодні зупинене підприємство справляє гнітюче враження. «Вийду до прохідної, на труби подивлюся — боляче! Хлопці йдуть назустріч. «Ну що там?» — запитую. А вони: «Грабують завод». Кажуть, усе ріжуть на металобрухт. Хіба міг уявити, що доживу до такого? Пішов на пенсію нещодавно, і ще влітку мене вмовляли повернутися, обіцяли зарплату сім тисяч гривень. Всі газети давали оголошення про те, що завод потребує робітників. І раптом усе зупинилося за лічені дні. Такого бардака я не пригадую».

«Методи зупинки були варварські»

На заводі працювали близько 10 тисяч осіб. У жовтні підприємство зупинилося практично повністю. За словами депутата Макіївської міської ради Олександра Солдатенкова, в окремі зміни працювали на привізній заготовці прокатні стани. Доменні та мартенівські печі загашені. Наш співрозмовник, який працював директором із виробництва на металургійному заводі і звільнився на початку цього року, стверджує: завод зупинили назавжди.

— Судячи з того, що розповідають люди, методи зупинки були варварські. Одна доменна піч пройшла капітальний ремонт, інша ще не виробила свій ресурс. Кожен металург знає: за агрегатом треба доглядати, як за дитиною, зберігати тепло будь-що. В історії заводу були важкі часи, коли ми припиняли виробляти, приміром, чавун, але підтримували доменні печі, подаючи на них газ. І щойно ситуація поліпшувалася, запускали агрегати. Тепер же доменні і мартенівські печі загасили повністю, навіть залили водою! Так робили у війну, перед відступом радянських військ — щоб німецькі окупанти не могли працювати. Вогнетривка цегла не витримує такого перепаду температур. Це означає, що печі знищено назавжди.

Олександр Солдатенков визнає: мартенівське виробництво справді є дуже витратним і застарілим. «Але не можна руйнувати працюючі агрегати! Сьогодні, коли підприємство зупинене, можна зробити мінімальний ремонт, розв'язати «вузькі місця», як добра господарка, навести лад у домі. І коли стане краще, одразу запустити печі, взятися за поетапну реконструкцію. А якщо й робити демонтаж обладнання, то робити грамотно, залишаючи інфраструктуру, місце для модернізації. Тут же обладнання не демонтується, а просто знищується. Налетіли, наче зграя диких собак».

Місто отримає шість-сім тисяч безробітних

Під час обговорення проблем Макіївського металургійного заводу довелося почути і таку думку: мовляв, це на краще, коли на місці заводу, що димить, з'явиться якесь чисте підприємство та парк. Екологія в місті поліпшиться, а мешканці отримають нові високотехнологічні робочі місця. Такі обіцянки здалися нам підозріло знайомими... Хіба не такими самими словами аргументували необхідність закриття шахт наприкінці 90-х? Мешканцям Донбасу обіцяли, що замість пейзажів із териконами вони насолоджуватимуться зеленою травичкою, квітами і чистими озерами на місці вугільних підприємств. А вчорашні гірники працюватимуть на цегельних заводах, м'ясокомбінатах і навіть у швейних цехах. Примара розвіялася дуже швидко — настільки, наскільки швидко прийшли в занепад шахтарські селища: із розбитими дорогами, відсутністю комунальних зручностей, покинутими будинками та мешканцями, залишеними сам-на-сам зі своїми проблемами.

Тому в Макіївці, 20 відсотків бюджету якої забезпечує металургійний завод, не вірять у солодкі обіцянки. Зате прогнозують, що найближчим часом місто отримає шість-сім тисяч безробітних лише за рахунок колишніх працівників заводу. І оскільки левова частка міського бюджету формується за рахунок податку на доходи фізичних осіб, то незабаром виникнуть проблеми із виплатою зарплати вчителям, медикам, іншим «бюджетникам», а також пенсій старшому поколінню городян. У колапсі опиняться комунальники: якщо у людей немає грошей на їжу, хто платитиме за воду, електрику і тепло?

— Сьогодні люди просто шоковані, — стверджує Олександр Солдатенков. — Вони стали заручниками скрути. По-перше, фінансова криза, обвалилася вся система. По-друге, вони залишилися без засобів до існування. У багатьох — кредити, які треба виплачувати. Люди, які приходили до мене на прийом, запитували: як можна прожити на 600—700 гривень на місяць? Підозрюю, що керівництво заводу веде нечесну гру із робітниками. Якби людині сказали, що через два місяці її звільнять, вона почала б якось влаштовувати власне життя. Але керівництво мовчить. А робітники бояться говорити вголос. Всі сподіваються, що саме його візьмуть на завод — передбачається, що там працюватиме лише прокатний стан.

Власники мінімізують збитки

Макіївський металургійний завод — не просто жертва економічної кризи, а розмінна монета в розрахунках великого капіталу. Торік свої активи об'єднали «Смарт-холдинг» (контролюється російським бізнесменом Вадимом Новінським) та група «Метінвест» (входить до компанії СКМ і контролюється українським бізнесменом Рінатом Ахметовим). При цьому «Смарт» вніс до загального «котла» два гірничорудні комбінати, металургійний завод у Болгарії та Макіївський металургійний завод. Аналітики звертали увагу, що після такого об'єднання гірничорудні активи в Україні фактично монополізовані. Саме ці об'єкти, а також болгарський завод (як такий, що перебуває на території країни Євросоюзу), становили найбільший інтерес для співвласників. Макіївський металургійний завод, за образним висловлюванням одного з фахівців, виявився «валізою без ручки». Підприємство потребувало великих капіталовкладень, які перший власник подужати не міг, а другий, схоже, і не збирався. На одному з нових прокатних станів у Макіївці виробляли дріт із заготовки, привезеної з Єнакієвого. Але прокатні цехи можуть дати роботу десь 900 особам. Решта, не виключено, була приречена на звільнення. Економічна криза лише прискорила ці процеси.

Є й інша версія причин досить цинічної поведінки власника: дивлячись на макіївських колег, робітники решти металургійних заводів стануть «зговірливішими» і тішитимуться тим, що їх не спіткала така доля.

Імовірно, що на прикладі Макіївського металургійного заводу відпрацьовується варіант зупинки інших металургійних підприємств Донбасу — на випадок затяжної кризи. У такий спосіб власники мінімізуватимуть свої збитки.

Ліна КУЩ,
Наталія ХРУСТАЛЬОВА.
Донецька область.

ДОВІДКА

Вугільна та металургійна галузь забезпечують понад 90 відсотків загального обсягу виробництва в Макіївці. Уже у вересні обсяг виробництва в місті знизився на 40 відсотків, у тім числі в металургійній галузі — на 65 відсотків, у коксохімічній — на 29 відсотків.

На ЗАТ «Макіївський ливарний завод» працівників відправляють у безоплатні відпустки, кількість тих, хто працює, скоротилася на 140 осіб.

На центральній збагачувальній фабриці «Антрацит» у жовтні зупинено виробництво. Через це армія безробітних збільшиться ще на 300 осіб.

У грудні призупиняється виробництво на ВАТ «Макіївський завод металоконструкцій», понад 500 працівників відправлять у безоплатні відпустки.

КОМЕНТАРі ДО ТЕМИ

Енвер Цкітішвілі, генеральний директор ЗАТ «Макіївський металургійний завод»:

— На жаль, ситуація, яка склалася сьогодні в галузі, скоро навряд чи закінчиться. Якщо завод продовжуватиме працювати, збитки для підприємства очікуються приблизно в 200 мільйонів гривень на місяць. Сьогодні ми маємо замовлення лише на 10 відсотків обсягу тієї продукції, яку завод може виробляти. Щоб урятувати завод і його колектив, із виробництва були вилучені найзбитковіші складові. На сьогодні збитковість підприємства мінімізована до 7—10 мільйонів гривень на місяць. Однак вона є. Ухвалене рішення про скорочення заробітної плати — вимушене. Іншого виходу у нас просто немає. Те обладнання, яке перебуває в цехах заводу, має високу вартість, тому, щоб запобігти фактам розкрадання, а такі не раз фіксувалися, і було прийнято рішення про демонтаж обладнання і передачу його на склад для максимального збереження. Так, сьогодні ми справді відвантажуємо металевий брухт, але я хочу припинити всі чутки з цього приводу: ми не демонтуємо основні засоби виробництва, демонтуються лише ті конструкції, які були споруджені, але жодного дня не брали участі у процесі виробництва і вже навряд чи зможуть щось виробити. Команд зі знесення і різання працюючого обладнання ніхто не давав. Усе це необгрунтовані чутки.

Олександр Мальцев, міський голова Макіївки:

— Якщо заводу — бути, то ми повинні отримати від власника конкретні гарантії, щоб вони були зрозумілі кожному робітникові комбінату і нам, як органу влади в місті, для розуміння того, що відбувається, для розуміння перспективи. Якщо таких гарантій немає, ми повинні отримати гарантії від держави із соціального захисту кожного трудящого, якого торкнеться питання скорочення. І друге: ми повинні отримати компенсацію втрат місцевого бюджету, тому що без надходження коштів від цього підприємства про добробут міста говорити не доводиться. До того ж якщо металурги зазнають скорочень, місто не зможе забезпечити їх роботою. Це об'єктивна реальність, і це теж варто враховувати. І ще одне питання, яке хвилює: як за низької заробітної плати оплачувати комунальні послуги? У нас є пропозиція Кабміну змінити методику нарахування пільг і субсидій: для розрахунків брати не середню зарплату за шість місяців, вона у кожного вийде значно вищою за реальну теперішню, а за останній місяць, максимум два, щоб якомога більше людей мали право на отримання пільг і субсидій. Це дасть змогу хоч якось утриматися на плаву.

«Обладнання не демонтується, а просто знищується. Налетіли, наче зграя диких собак»

Сьогодні у Брюсселі та Києві Європейська комісія презентуватиме пропозицію щодо Східного партнерства — нової ініціативи, яка передбачає поглиблення відносин між ЄС та Вірменією, Азербайджаном, Грузією, Молдовою та Україною в рамках Європейської політики сусідства *(прес-служба Єврокомісії)*

Проект Єврокомісії «Східне партнерство» не заперечує перспективу повноцінного членства України в ЄС — французький експерт *(Укрінформ)*

Щастя для всіх скасовується...

ТЕМА

У Брюсселі триває зустріч міністрів закордонних справ країн—членів НАТО. Саме та, на якій, за ще недавніми обіцянками керівників нашої країни, ми мали одержати дозвіл на приєднання до Плану дій щодо членства в альянсі (ПДЧ). Але ще задовго до саміту стало відомо, що «блакитна мрія» очільників держави не здійсниться й цього разу: США не вдалося умовити «старих» європейців полюбити Україну так само, як і вони...

Сьогоднішній події в штаб-квартирі НАТО передували дискусії і прихильників приєднання України до ПДЧ та подальшого вступу в альянс, і опонентів. Чи не найактивнішими були наші заокеанські симпатики. А посол США в Україні пан Тейлор навіть заявив, що ПДЧ, через який уже наламали так багато списів, Україні не потрібен, мовляв, вона й без цієї формальності вже готова стати членом блоку.

Нині в офіційних заявах американських очільників уже йдеться про те, що США в Брюсселі намагатимуться послабити напруженість з іншими членами альянсу, яка з'явилася довкола питання, коли Україна та Грузія стануть членами НАТО. Зосередивши увагу на внутрішніх політичних та безпекових реформах, які обидві країни мають для цього провести. Нині Вашингтон не наполягає, щоб ці країни отримали негайно ПДЧ.

Коли ознайомлюєшся з висловленими упродовж останнього часу заявами прихильників вступу України до НАТО, особливо заокеанських, то складається враження, ніби все вже вирішено й без нас, і думка громадян України в цьому разі не така й важлива. Тим часом розвиток подій останнього півроку свідчить про те, що ситуація у світі змінилась, як і вектори впливу на нього. Тож зрозуміло, що прямо ніхто не відмовлятиме Україні в її «євроатлантичному прагненні», але навряд чи дозволить їй зробити до цього конкретні кроки, як дехто обіцяв ще навесні. Крім відомих подій на Кавказі наприкінці літа, своє «слово» сказала ще й світова економічна криза. Принаймні сваритися з основним опонентом нашого вступу до НАТО — Росією нині ніхто не буде.

Найпевніше, учасники нинішнього саміту шукатимуть нову «формулу» відносин, за якою і вівці будуть цілі, й вовки ситі. Адже поки що Європа не має відповіді на запитання, якою повинна бути система колективної безпеки і яке місце в ній матиме Україна. Та й Україні під час економічної кризи, стверджують спостерігачі, доведеться зближуватися з РФ, принаймні у сфері торгово-економічних відносин — аж до створення зони вільної торгівлі, що має політичний характер. Тож саміт НАТО вочевидь спробує вдовольнити «апетити» України та Грузії, можливо, новими формами співробітництва з альянсом, яке не передбачає прямого членства. Деякі експерти вважають, що такий поворот подій Москва може розцінювати як власну дипломатичну перемогу. Втім, сумнівно, що наші сусіди можуть надовго заспокоїтися, бо й у нинішніх розкладах не тільки вони ведуть свою гру.

А що наші очільники, чиї прогнози та обіцянки луснули, як мильна бульбашка? Поспішили із заявами про відставку?

...Щоранку, вмикаючи радіо з обов'язковою рекламою, чую «мрію» якогось малюка: його тато-військовий незабаром матиме високу зарплату й комфортабельну квартиру, бо Україна стане... членом НАТО. А слідом за ним уже дорослий голос запевняє, що НАТО — це соціальні стандарти й мало не щастя для всіх. Таке нам розповідають і показують також інші ЗМІ. Хто оплачує цю рекламу?

Читач, мабуть, пам'ятає повідомлення, які з'явилися на початку року: з державного бюджету на пропаганду вступу до НАТО та інформування населення про євроатлантичну інтеграцію України на 2008—2011 рр. спрямовано 36,7 млн. грн. — приблизно 7,5 млн. дол. Тож українське МЗС розпочало реалізацію цього завдання. Саме на часі?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Профілактика «надуманої проблеми»

Голова Служби зовнішньої розвідки Микола Маломуж в інтерв'ю одній з українських газет підтвердив, що проти нашої держави проводяться інформаційні спецоперації. На жаль, відбувається це за сприяння внутрішньої п'ятої колони, котра, намагаючись використати в політичних цілях риторику, завдає інформаційної, політичної, економічної та військової шкоди Україні.

Як приклад він наводить дезу про незаконну торгівлю зброєю. Микола Григорович стверджує, що служба передбачала можливість війни на Кавказі ще на етапі ескалації конфлікту. І вже тоді «ми надавали Президенту реальну інформацію щодо потенційних загроз, задумів обох сторін — як Росії, так і Грузії... На той момент Віктор Ющенко був чи не єдиним із керівників держав, який володів ситуацією, і саме він інформував про реальні події на Кавказі президентів Польщі, країн Прибалтики та Франції. Вже потім до врегулювання ситуації підключилися лідери інших країн».

На жаль, принципова позиція глави нашої держави обернулася для України низкою політичних звинувачень. Служба зовнішньої розвідки проаналізувала кожне з них і жодне не підтвердилося. «Ми відверто заявили, що такі спекуляції лише шкодять двосторонням відносинам. Після чого вони припинилися, крім однієї — нашого постачання зброї Грузії».

Ще один приклад — Крим. Коментуючи ситуацію в цьому регіоні, Микола Маломуж відзначив «спроби окремих держав посилити свій вплив на півострові, радикалізацію дій в окремих випадках». Служба, якщо вірити її керівнику, не просто моніторить ситуацію, а тримає її під контролем: «Ми фіксуємо всі закордонні центри, які намагаються інспірувати протистояння в Криму або навіть створити терористичні осередки... як тільки бачимо інспірацію дій, що несе загрозу державному суверенітету і територіальній цілісності — одразу включаються механізми профілактики на випередження. В цих питаннях активно співпрацюємо з СБУ...».

Очевидно, результатом такої співпраці треба вважати «зібрання достатньої доказової бази для висунення звинувачень керівникам об'єднання «Народний фронт Севастополь—Крим—Росія». **Як повідомляє прес-служба СБУ,** відомство завершує процесуальні дії у кримінальній справі за фактом скоєння членами цього об'єднання публічних закликів до порушення територіальної цілісності України. Лідеру «фронтовиків» В. Подьячеву може «світити» позбавлення волі терміном до п'яти років.

Звичайно, активність спецслужб похвальна, але якщо врахувати, що Крим тепер здебільшого асоціюється не з хлюпанням курортників у теплих хвилях та поїданням ними ж дорогих місцевих фруктів, а із «засмагою» на пороховій бочці, то виникає закономірна підозра у простоюванні «механізмів профілактики на випередження». Швидше спрацьовує «профілактика за уже скоєним». І то у кращому разі. Інакше не швенділи б півостровом, як по власній опочивальні, представники інших держав і не закликали б кримчан на «смертний бій проти українських окупантів». У цьому сонмі інформаційних поки що диверсантів якийсь Подьячев — дрібний бичок серед чорноморських акул. Якби всіх «катранів» виловити з їхньої каламуті, Лужкову не було б перед ким у Криму зняти кепку...

Загострює і так напружену ситуацію і твердий намір Росії не тільки не підписувати меморандум про виведення ЧФ РФ з території України, а навіть обговорювати його. На московських календарях 2017 рік не значиться і тому там продовжують безжурно-зверхньо кивати «на купу часу», мовляв, років через дев'ять про це поговоримо. Якщо взагалі поговоримо... Це все одно, що Україна може звернутися до російської сторони з пропозицією «змінити угоду в частині вартості оренди, а ми маємо таке ж саме право її розглянути. Але в нас поки що немає такого бажання». Звісно, звідки ж йому взятися, коли є тільки бажання — «в частині вартості» — побавитися газовим краником.

З урахуванням концепції насамперед Росії, яка вустами не тільки жириновських-рогозіних, а й своїх лідерів і нині не соромиться зазіхати на «дві третини України», перебування ЧФ на нашій території «радуватиме» нас ще загрозливішою перспективою. І ця «надумана» для декого проблема обернеться для країни масштабним лихом. **Як сказав в інтерв'ю «Голосу України» Володимир Безкоровайний,** її незалежність може спіткати доля списаних кораблів.

Україна не погрожує сусідам. **За словами представника МЗС Леоніда Осаволюка,** «ми не збираємося нічого диктувати російській стороні, ми тільки хочемо, щоб наші партнери встигли підготувати необхідну інфраструктуру на своїй території». Іншими словами, час має недолік минати дуже швидко. Багато швидше, ніж здатність наших сусідів збагнути просту істину: склалися нові реалії і з ними треба рахуватися, а не розмахувати кулаками, наче забутою в Севастополі безкозиркою вслід крейсеру «Москва»...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

СПОРТ

У день закоханих у Донецьку стрибатимуть. Із жердиною

Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка напередодні свого 45-річчя, яке відзначатиме завтра, розповів про підготовку до XX міжнародного легкоатлетичного турніру «Зірки жердини».

Нагадаю, що з 1990 року він постійно організовує у Донецьку змагання найсильніших світових стрибунів з жердиною. На ювілейний турнір, який відбудеться 14 лютого, запрошено легкоатлетів з України, Росії, США, Німеччини, Канади, Мексики, Швеції, Болгарії, Польщі, Китаю, Греції, Бразилії, Австралії. «Донецький Палац спорту побачить найсильніших стрибунів із жердиною, серед яких — майже всі чемпіони і призери Олімпійських ігор Сіднея, Афін та Пекіна, але варто звернути увагу і на молодих спортсменів», — зазначив президент НОК України.

Ліна КУЦ.
Фото Олексія БУДЬКА.

Запрягли і поїхали...

Відповідно до угоди генеральний підрядник з реконструкції НСК «Олімпійський» — Акціонерне товариство Холдингова компанія «Київміськбуд» — позавчора став до виконання першого етапу будівництва — монтажу залізобетонних конструкцій трибун нижнього ярусу. Протягом двох місяців по всьому периметру чаші стадіону триватимуть роботи. Забитимуть у грунт 440 залізобетонних паль на глибину 22 метри.

На другому етапі будівельно-монтажних робіт ХК «Київміськбуд» у грудні 2008 року розпочне зведення підпірних стін на сході та півдні стадіону. Третій етап будівництва — перенесення інженерних мереж. За час проведення реконструкції планується перекласти інженерні мережі, що проходять територією стадіону. Зокрема, тепломережі, газопроводи, електромережі, водопровід та Новопрозорівський колектор. Генеральний проектувальник цих робіт — інститут «Київінжпроект».

«Золотий м'яч» у Роналду

Щорічну футбольну премію «Золотий м'яч» за підсумками 2008 року одержав нападник англійського клубу «Манчестер юнайтед» і збірної Португалії Криштиану Роналду.

Засновник премії — французький тижневик France Football — повідомив на своєму інтернет-сайті, що португальський футболіст переміг за підсумками голосування 96 спортивних журналістів із усього світу. Премія «Золотий м'яч» уважається однієї з найпрестижніших у світі футболу і вручається щорічно з 1956 року кращому футболістові Європи.

І «Дніпро» визначився з наставником

Як повідомляє офіційний сайт ФК «Дніпро», після закінчення осінньої частини чемпіонату України Володимира Бессонова затверджено на посаді тренера. З кінця серпня він виконував обов'язки наставника команди, зумівши стабілізувати її гру. Втім, на зимові канікули дніпропетровці пішли, посідаючи сьомий рядок у таблиці чемпіонату Прем'єр-ліги. «Я був готовий до будь-якого рішення керівництва, — прокоментував подію 50-річний фахівець. — Але за виявлену довіру дякую. Уже сьогодні ми з футболістами починаємо підготовку до другої частини сезону».

Нас розсудять шотландці

Як відомо, сьогодні в Харкові «Металіст» у рамках четвертого туру групового етапу Кубка УЄФА у групі «В» прийматиме грецький клуб «Олімпіакос» (Пірей). А обслуговуватиме цей поєдинок бригада арбітрів з Шотландії на чолі з Вільямом Колламом. Йому допомагатимуть Кіт Сорбі та Гордон Міддлтон. Четвертий рефері — Алан Муйр. Делегатом УЄФА на матчі буде Ярослав Дудл із Чехії, а суддівським наглядачем — добре знайомий нам норвежець Руне Педерсен.

Дорогоцінний сплав

Кульова стрільба. Бєлосток (Польща). Міжнародний турнір. Олімпійська чемпіонка з України Олена Костевич виграла одразу дві медалі, золоту та бронзову, у вправі ПП-2 (пневматичний пістолет, 10 м, 40 пострілів).

«Сокіл» наздогнав лідера

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Дивізіон «Захід». «Сокіл»—«Рязань» 5:4 (Б). Після цієї перемоги кияни наздогнали лідера — ХК «Дмитров». Обидва клуби набрали по 78 очок.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Моряк з «Фаїни» на зароблені гроші планував перекрити дах на будинку батьків

ПОДРОБИЦІ ДЛЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

70 днів минає 4 грудня з часу захоплення сомалійськими піратами суховантажу «Фаїна». Одного з полонених моряків — Віталія Шелестова чекають на Вінниччині. У райцентрі Гайсин його батьки Ніна Філатівна та Анатолій Іванович не відходять від телевізора. Жирною лінійкою відмічають у газетах з телепрограмами всі випуски новин.

— Він не хотів плисти у Китай, вибрав коротший рейс у Сирію, а там — пірати...

— Я на карточці не пізнала сина, такий худющий, небритий, але це він...

— Ні в кого так не болить серце за сина, як у мами, — витирає сльози Ніна Філатівна. — Де ще ті сльози беруться? Я вже їх всі виплакала. Як тільки почула, що на кораблі пірати, злягла з серцем. Відтоді не перестаю плакати. І молюся щодень. Не тільки за сина, за всіх моряків.

Віталій, за словами матері, мав право вибору — плисти в Китай або Сирію. У Китай був довгий рейс. «Він каже по телефону, мамо, ти ж скучатимеш, як попливу до китайців, правда? Бо це довго. А тут ось у Сирію ближче, туди й назад. Як повернусь, одразу додому, тоді й побачимося».

За тиждень до 25 вересня, дня захоплення корабля піратами, Віталій телефонував батькам у Гайсин. Казав, що виходять у відкрите море, тому може не бути зв'язку. Попередив маму й тата, щоб ті не хвилювалися. «Він так завжди робив, коли знав, що довго не зможе подзвонити, — продовжує мати. — Після того чуємо передають, що «Фаїну» вже пірати тримають. Кожен день тоді з чоловіком дзвонили до Віталіка на фірму. А там те саме кажуть, що й по телевізору. Не переживайте, переговори йдуть добре — і все. Тепер уже й не дзвонимо, нащо даром гроші тратити».

— Одна жінка, як почула, що на кораблі зброя, то благала по телефону чоловіка-моряка зійти на берег у найближчому порту, це я таке в газеті прочитала, — додає співрозмовниця. — А що там вони везуть, одному Богові відомо. Віталік казав, що машини. Так воно чи ні, ми хіба можемо знати.

Він не хотів плисти у Китай, вибрав коротший рейс у Сирію, а там — пірати...

З чоловіком Анатолієм Івановичем пані Ніна дивляться випуски новин на всіх каналах. «Як приходить газета, зразу підкреслюємо ручкою там, де написано «Новини», — каже Ніна Філатівна. — Аж прикипаємо до того телевізора. Так хочемо почути, що там робиться. Якось показали тих піратів, чорні, як вугля. Я й сина на карточці ледве впізнала. В газеті була фотокарточка моряків. Він такий худий, борода заросла, видно, не дають бритися. Віталік не любить бороду носити, він, якби можна, давно б її збрив».

На зароблені гроші Віталій мав намір перекрити дах у батьківській хаті. Хату батьки розділили на дві половини. В одній живуть батько з матір'ю — Ніна Філатівна та Анатолій Іванович, іншу віддали Віталію. «Він і так нам уже багато допоміг, — каже жінка. — І цей телевізор, від якого ми не відходимо, він теж купив».

Старший син Шелестових Геннадій — помічник капітана на одному з суден Чорноморського пароплавства. 29 вересня, через три дні після захоплення «Фаїни», він вирушив у рейс до Південної Америки. Така робота. Зараз десь у далеких водах теж болить серце за брата. Так само, як батьки в Гайсині, дослухається до кожної інформації з борту «Фаїни». Це Геннадій порадив братові йти моряком. Віталік був без роботи. Де її нині можна знайти в такому невеликому райцентрі, як Гайсин? Та й в особистому житті не так склалось, як хотілося. Хлопець рано оженився. У 21 рік створив сім'ю. Але через сім років розлучився з дружиною. Дітей у них не було. «Зараз Віталій має дівчину з Кишинева, — каже Ніна Філатівна. — Може, якби побралися, то вже не ходив би по тих морях. А так, що я йому скажу: сиди дома? Він уже дорослий. Так радів, що знайшов роботу. Два роки стажувався. А оце вже стільки само ходить у море. Брат хотів його до себе на корабель. Але так не заведено. Каже, навіть однофамільців не беруть разом, а вже про родичів годі казати».

На зароблені гроші Віталій мав намір перекрити дах у батьківській хаті. Хату батьки розділили на дві половини. В одній живуть батько з матір'ю — Ніна Філатівна та Анатолій Іванович, іншу віддали Віталію. «Він і так нам уже багато допоміг, — каже жінка. — І цей телевізор, від якого ми не відходимо, він теж купив».

Я на карточці не пізнала сина, такий худющий, небритий, але це він...

Шелестовим уже по 70. У такому віці тривожне чекання виснажує не менше, ніж будь-яке інше хвилювання. Від телевізора не відходять. Чекають однієї, але гарної звістки для своєї родини. Серце матері підказує, що син повернеться. Тільки коли...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: Віталій Шелестов разом з батьками та родичами перед походом в останній рейс.

Фото з альбому Шелестових.

ЧИТАЧІ ЗАПИТУЮТЬ

Чи шкідливі антени на друкарні?

Батьки дітей, які навчаються у Рівненській школі №12, а також мешканці сусідніх з ВАТ «Рівненська друкарня» (вулиця Київська, 10) будинків стурбовані встановленням на її даху антен стільникового зв'язку **(на знімку)**. Цікавляться, чи шкідливо це для здоров'я?

Отож редакція нашої газети звернулася до Рівненської обласної санепідемстанції з проханням у присутності незалежних експертів провести інструментальні заміри при експлуатації базових станцій стільникового зв'язку, встановлених на даху ВАТ «Рівненська друкарня» (чимало площ у її приміщенні здаються під гіпермаркет та офіси. — **Авт.**). До речі, тут встановлені антени ЗАТ «Київстар Дж. Ес. Ем.», ТОВ «Астеліт», ЗАТ «Телесистеми України», а на сусідній будівлі — ЗАТ «Український мобільний зв'язок».

Вимірювання рівнів електромагнітного випромінювання проводилось 26 листопада за домовленістю сторін (ЗАТ «Київстар Дж. Ес. Ем.», ТОВ «Астеліт», ЗАТ «Український мобільний зв'язок») не за фактичними, а за максимальними потужностями передавачів по всіх операторах, за винятком базової станції ЗАТ «Телесистеми України», монтаж якої ще не завершено.

Максимальні значення густини потоку енергії на даху друкарні становили 0,69 мкВт/см² та на п'ятому поверсі будинку №2 по вулиці Відінській — 0,67 мкВт/см². На території та в приміщеннях школи №12 максимальний зафіксований показник — 0,33 мкВт/см², тобто 13,2 відсотка від нормативного рівня. У звичайному режимі роботи приймально-передавальних пристроїв ці показники, як стверджують фахівці Рівненської обласної санепідемстанції, як правило, менші за чутливість приладу, тобто на порядок нижчі гранично допустимого рівня (2,5 мкВт/см²).

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото автора.

ЗВЕРНЕННЯ

виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України до роботодавців

Виконавча дирекція Фонду висловлює крайню стурбованість з приводу ситуації, що склалася зі сплати страхових внесків до Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України протягом вересня—листопада поточного року.

1 квітня 2008 року виповнилося 7 років з дня утворення Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань. Запровадження цього виду загальнообов'язкового державного соціального страхування допомогло зняти соціальну напругу, що була присутня в суспільстві на той час, та вирішило проблему страхових виплат потерпілим на виробництві, покращило їх медико-соціальне обслуговування.

Це єдиний вид загальнообов'язкового державного соціального страхування, що не передбачає сплати страхових внесків найманими працівниками. Кошти Фонду формуються виключно за рахунок страхових внесків роботодавців. Специфікою Фонду є також те, що страхові тарифи на цей вид страхування диференціюються залежно від ступеня професійного ризику виробництва підприємства.

Економічна криза, яка сьогодні поглиблюється у всьому світі, напряму вплинула на вітчизняну економіку. Першими відчули її на собі підприємства металургійної, хімічної, будівельної галузі, які мають високі класи професійного ризику виробництва.

З огляду на весь масштаб негативних процесів сьогодення, **звертаємося до Вас, шановні роботодавці, як до однієї з сторін соціального партнерства, від імені:**

* тих, для кого щомісячні виплати, які вони отримують від Фонду, є можливістю придбати найнеобхідніше;
* тих, хто за допомогою Фонду має можливість відновити здоров'я та працездатність;
* тих, чиї батьки, матері загинули на виробництві, а Фондом виплачуються кошти, що дають можливість здобувати освіту;
* тих, чиї сини, доньки, дружини, чоловіки отримали травми чи загинули на виробництві, а Фонд виплачує кошти, що компенсують втрачений заробіток годувальника;
* тих, для кого інвалідний візок, милиці, авто від Фонду є єдиною можливістю відчути себе незалежними та повноцінними членами суспільства.

Шановні роботодавці!

Усвідомлюйте відповідальність за найманих працівників. З метою недопущення дестабілізації у здійсненні страхових виплат потерпілим від нещасних випадків на виробництві та членам їх сімей своєчасно перераховуйте страхові внески до Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України!

У січні—жовтні порівняно з відповідним періодом минулого року через скорочення поголів'я корів виробництво молока у країні знизилося на 3,9 відсотка, зокрема у сільгосппідприємствах — на 5,1 відсотка

П'ята міжнародна конференція «Овочі та фрукти України–2008» триває у Києві

Коли вода — золото

Тисячі гектарів, які завдяки поливному зрошенню мали стати оазою, перетворилися, по суті, на пустелю

СИТУАЦІЯ

Ольга Вовченко, директор агрофірми «Промінь» Біляївського району, твердо впевнена, що в минулому, посушливому й неврожайному році, і в нинішньому, щедрому на дощі й високі врожаї, трудовий колектив, яким вона керує, зміг домогтися стабільних фінансових показників завдяки поливному землеробству. Такої самої думки й асоціація фермерів району, що обробляє понад сто гектарів саду. А овочівництво в Біляївському районі й взагалі неможливе без зрошення.

Одеський регіон посідає третє місце в Україні — після Херсонської області й Криму — за площею зрошуваних земель.

— В області 65 тисяч гектарів поливних земель, — розповідає начальник Одеського обласного виробничого управління з водного господарства Михайло Мойсеєнко. — Плануємо довести цю площу до 70 тисяч гектарів. Але цього катастрофічно мало. Зрошення нині потребують 227 тисяч гектарів, що становить 8 відсотків від загальної площі сільгоспугідь області.

Райони, розташовані на півдні Одеської області, образно кажучи, знемагають від спраги. Татарбунарський, Саратський, Білгород-Дністровський, Кілійський райони щорічно відчувають дефіцит води. Найгостріше питання для селян — як домогтися подачі води в Дунай-Дністровську зрошувальну систему, побудовану в 1980—1991 роках. Джерелом її наповнення живильною вологою є штучне озеро Сасик, яке з'явилося на світ завдяки вказівкам КПРС шляхом відокремлення солоного Сасикського лиману від Чорного моря за допомогою 14-кілометрової насипної дамби.

Розробники цього, як показав час, екологічно божевільного проекту, припускали, що за два роки водоймище Сасик із солоного перетвориться на прісне завдяки відкачці сильно мінералізованих вод у Чорне море й подачі якісної дунайської води через канал Дунай—Сасик. Але грянула перебудова й стало не до будівництва каналу Дунай—Сасик. У результаті 47 тисяч гектарів землі, які передбачалося ввести в сільгоспобіг завдяки зрошенню, виявилися забутими.

> Дощувальні машини не є панацеєю й головною гарантією для одержання високих врожаїв.

Сьогодні ці величезні території через незадовільну якість води озера Сасик почали забиватися сіллю. Тут порушилася структура грунту й від поливів довелося відмовитися. Землі, які мали завдяки поливному зрошенню стати землеробською оазою, перетворилися, по суті, на пустелю, де навіть тваринництво через відсутність природних кормів невигідне.

Меліоративними системами немає кому займатися — їх вольовим рішенням передали на баланс сільських рад. Вони і б'ють сьогодні в усі дзвони, вимагаючи від держави врятувати зрошувальні системи.

Що насамперед треба зробити?

— Слід профінансувати проектно-дослідницькі роботи й почати поетапне будівництво споруд для подачі води на Дунай-Дністровську зрошувальну систему безпосередньо з Дунаю, вилучивши з цієї схеми озеро Сасик, — каже Михайло Мойсеєнко. — Фахівці інституту «Укрпівденгідроводгосп» розробили декілька варіантів подачі дунайської води. Кошторисна вартість варіантів будівництва — від 100 до 400 мільйонів гривень. Тепер слово за Кабінетом Міністрів.

На жаль, Кабмін у відповідь на звернення Одеської обласної ради про фінансування будівництва зрошувальної системи відреагував адекватно — у липні, серпні й вересні фінансування зрошувальних земель було припинено.

Поливний гектар в Одеській області зменшується з року в рік. Чому? На думку директора агрофірми «Промінь» Ольги Вовченко, причина низької віддачі поливного гектара у відсутності на місцях підготовлених кадрів для зрошувального землеробства. Аграрні вузи країни не готують гідротехніків для сільського господарства. Зазвичай в їх ролі часто виступають агрономи, які суто механічно переносять агротехніку богарного землеробства на зрошення. По-друге, практично всі господарства свого часу, як кажуть, «скинули» дощувальну й зрошувальну техніку. Тобто позбулися її, здали на металобрухт.

І третя, найголовніша причина — протягом 17 років в Одеській області не реконструювалася вся зрошувальна система. Витрати на подачу поливної води зростають так само стрімко, як і ціни на електроенергію. Одна надія на нічні поливи, коли й тариф на електроенергію значно нижче.

Аграрії, котрі успішно володіють технікою поливного землеробства, упевнені, що дощувальні машини не є панацеєю й головною гарантією для одержання високих врожаїв. Чому в господарствах Одеської області забувають або не хочуть застосовувати такі перевірені часом низьковитратні способи подачі води на поля, як полив по борознах, по смугах, напуском, сифонами. Забуто недорогі вологозарядки одночасно з оранкою. За цього способу воду досить підвести до верхньої точки й звідти прокладати борозну. Доки трактор обійде коло, вода всотується у висохлу смугу.

Крапля води — крупиця золота, кажуть аграрії в південних районах Одеської області. І це справді так, якщо до води ставитися як до однієї зі складових високої врожайності.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Заняття для відчайдухів

РЕАЛІЇ

Тема зовнішніх інвестицій в українську економіку вже багато років поспіль не сходить з уст вітчизняних економістів. У селі вона набула особливого звучання: після масового розвалу господарств у людей довго жило підсвідоме сподівання на те, що коли–не–коли, а обов'язково прийде багатий іноземець, котрий враз наповнить ферми худобою, поля — новою технікою, а комори — небаченими врожаями. До того ж що гірше і бідніше жилось у селі, то впертішою була ця надія, бо з усього виходило, що своїми, «домашніми», силами із проблемами не впоратися. Іноземні інвестиції так і не потекли нестримним потоком на хмельницькі поля. Ні родючі чорноземи, ні десятки тисяч вільних робочих рук, ні перспектива довгострокової оренди землі так і не зробили привабливими українські аграрні проекти для закордонних партнерів. Чому?

Диваки, які ризикують усім

Знайти на аграрній карті області господарства із використанням іноземного капіталу непросто. В обласному агроуправлінні зізнаються відверто: не ведемо окремої статистики тих, хто ввозить свої кошти з-за кордону, для нас будь-яке вкладання капіталу в аграрний сектор — це вже інвестиції. Хто, скільки, якої валюти не шкодує для подільських полів — питання другорядне. Тож і складається враження, що інвестиції — це справа самих інвесторів. А зацікавленість і кожного окремого села, і держави взагалі зводиться до мінімуму.

Чи не з цієї причини аграрні інвестиції нагадують справу відчайдухів, котрі на свій страх і ризик починають «закопувати» привезені кошти в наші чорноземи. Якщо такі й з'являються, то слава про них швидко розлітається по всій окрузі. Причому і самі вони, і нові порядки сприймаються не інакше як дивацтва багатіїв.

Щось подібне сталося і з Зігмундом Лампкою, котрий вирішив залишити ситу і омріяну багатьма нашими співвітчизниками Німеччину, щоб переїхати в справжню українську глибинку. Причому не просто приїхати самому, а привезти сюди свою родину, відправити в периферійну школу двох синів, а головне — вкласти гроші в орендовані землі й мати сподівання на те, що вони приноситимуть прибутки.

Шлях, який пройшов Лампка у Великих Зозулинцях Красилівського району, можна назвати типовим для чужоземного інвестора: від повної недовіри до чужака через серйозний спротив новим порядкам до нормальної роботи врешті-решт. Нові технології, котрі, як правило, привозять із собою інвестори, сприймаються місцевими господарями ледь не в штики. Так було і в Зозулинцях, коли Лампка відмовився від колишньої колгоспної техніки, а запропонував свої плуги, культиватори, сівалки... Але щойно з'являється новий врожай, всім стає зрозумілим, що нічого триматись за стару борону. Земля швидко відгукується на всі прогресивні новації. А от з людською психологією набагато важче.

Куди простіше здолати бур'яни на роками не ораних полях, побороти хвороби й шкідників, ніж змусити сільського механізатора прийти тверезим на роботу. Практично у кожного іноземця боротьба за робочі кадри починається із жорсткої битви з пияцтвом. І в Зозулинцях швидко зрозуміли, що проханнями та вмовляннями не обійтись. Тому й ввели до основної зарплати ще й тридцятивідсоткову премію. Саме її втрачали ті, хто порушував трудову дисципліну. А не відмовився від звички приходити на зміну захмелілим — не тільки премію, а й роботу втратиш. Хто тямущий — засвоює цю науку. А решту — не тримають.

Гра одна. Правила різні

За чотири роки роботи в ТОВ «Лампка Агро» таки засвоїли нові правила. Робітники зрозуміли: ніхто не роздаватиме зарплату просто так. Власники землі відчули, що мають зиск, та ще й непоганий, порівняно з іншими селами. Адже, скажімо, цього року кожен отримав за свій пай по тонні зерна. Та й на сільські соціальні проблеми пішло не менш як сто тисяч гривень. А таких коштів ні від сільради, ні від районного бюджету не дочекатись.

> Інвестори виявляють повну розгубленість перед загальнодержавними правилами гри. А точніше — перед їх відсутністю.

Зробив висновок і орендар — подільські чорноземи таки варті того, щоб в них вкладати капітали. Причому мільйонні, бо, зрозуміло, і техніка, і насіння, і добрива, і всі інші компоненти технологічного циклу коштують чимало.

Щоправда, за кілька років роботи переважна більшість інвесторів говорять здебільшого про витрати, менше наголошуючи на прибутках. Та очевидно, що ніхто не залишився у збитках, бо інакше навряд чи укладали такі довгострокові договори оренди на півтора-два десятка літ.

І все було б добре в такій співпраці, якби не певні обставини. Розробляючи чіткі правила гри у своєму господарстві, на орендованих землях, і дотримуючись їх із притаманною західним підприємцям скрупульозністю, інвестори виявляють повну розгубленість перед загальнодержавними правилами гри. А точніше — перед їх відсутністю.

Пригадується розмова з іноземним керівником щодо інвестиційної привабливості нашої країни. «Вона давно втрачена, ця привабливість, — несподівано ошелешив мене співрозмовник. — Уявіть собі ситуацію, коли наша компанія укладає договори на поставку із споживачами на п'ять, а то й на десять років. Ми чітко обумовлюємо ціну на продукцію. До того ж гарантуємо постійним клієнтам ще й знижки. Усе це прораховується наперед. Але про які розра-

Простіше здолати бур'яни на роками не ораних полях, ніж змусити сільського механізатора прийти тверезим на роботу

Шляхи молочні незбагненні

Переробні підприємства навряд чи збільшуватимуть закупівельні ціни на сировину, хоча обсяги її виробництва наближаються до сезонного мінімуму

ПЕРСПЕКТИВА

День молочного євростандарту відбувся у листопаді на Білоцерківському молкомбінаті. З цієї нагоди для журналістів було організовано такий собі прес-тур на підприємство. Комбінат з'явився на карті Київської області нещодавно, як стверджує його керівництво, «з нуля» відповідно до директив Європейського Союзу і Міжнародної молочної федерації.

Під час створення, розповів генеральний директор підприємства Андрій Раєнок, не керувалися тими директивами, які є в Україні від санепідемстанції або від тих же пожежників. Одна з них — якщо площа більше тисячі квадратних метрів, то її треба розбити на менші приміщення. Тактично, кажуть на комбінаті, це не правильно, тут було завдання створити відкритий простір, що дало б змогу обслуговувати виробничий процес від початку до кінця.

Під час прес-туру журналістам постійно наголошувалося: підприємство не бере на переробку молоко від корів з сільських подвір'їв. Добре розвинена молочна база і близькість до регіонів із значною кількістю товарних ферм дає можливість використовувати якісну сировину.

Екскурсія виробничими цехами мала познайомити представників мас-медіа з процесом перетворення молока в продукцію. Підприємство, як і кожен молочний завод, починається з санпропускника. Пересвідчитись, як пояснили —стерильна чистота. «У нас тут, — жартують на комбінаті, — політика закритих дверей». Тобто усі прохідні двері зачиняються автоматично.

У роздягальні — окремо приміщення зі шафками для брудного одягу, людина заходить з вулиці, знімає одяг, йде через душові — не інакше — в інше приміщення, де розміщені такі самі шафки з чистим санітарним одягом. Тільки тоді працівник може потрапити на виробництво. До речі, сюди категорично заборонено заносити харчі.

«Хліб, наприклад, містить дріжджі, — пояснював А. Раєнок, — які можуть опинитися в технологічному обладнанні, мікроорганізми швидко розмножуються й вивести їх потім практично неможливо. До того ж нікому не потрібні там комахи, таргани і таке інше...».

Виявляється, натуральні молочні продукти дуже чутливі до мікрофлори. Дріжджі, приміром, — це вбивство для продукції і для заводу.

На комбінаті діє сувора система контролю — у кожного співробітника карточка, запрограмована на певну зону доступу. Зазвичай працівник має право доступу в одні приміщення, і не має — в інші. Але картка директора, похвастався той, працює скрізь.

— У лабораторії, — розповіла її начальник Наталія Кравченко, — велика площа, щоб кількість приміщень відповідала усім європейським вимогам. Є баклабораторія (стороннім вхід украй небажаний), є хімлабораторія, радіологічна. Є дегустаційна кімната — щодня випущену продукцію дегустує комісія, яка складається з фахівців лабораторії, технологів, майстрів, операторів. На цій процедурі обов'язково присутній і генеральний директор.

Під час прес-туру називали цифру — у створення комбінату вкладено 30 мільйонів доларів. Звісно, кошти окупляться не за рік-два, але справа забезпечення населення питним молоком та іншими молокопродуктами — перспективна. Продукція з незбираного молока — це ходовий товар, бо підпадає під категорію «першої необхідності» та має попит. Він протягом останніх років стабільно зростає.

У грошовому вираженні, приміром, у загальнодержавному масштабі, за 2007 рік на молоко, кисломолочні продукти та вершки споживачі витратили більш як 4,8 мільярда гривень.

Тепер в Україні півтора десятка компаній контролюють три чверті всього ринку молочної продукції. Серед них кілька особливо потужних операторів. Навіть між лідерами загострюється конкуренція, одні компанії стрімко розвиваються, інші втрачають завойовані раніше частки ринку. Треба зазначити: найбільшими гравцями на нашому внутрішньому ринку продукції з незбираного молока є компанії з іноземним капіталом. Інвестори бачать в цьому напрямі стабільні прибутки та перспективу подальшого розвитку.

Станом на 1 листопада господарствами населення утримувалось 68,6 відсотка загальної кількості ВРХ, зокрема корів — 78,7.

Хоча на самому комбінаті стверджують, що нині ринок споживання завмер. А за деякими позиціями готової продукції взагалі відбувається спад. Тому, ділилися під час прес-туру фахівці молочної галузі, збільшуватися ціна на сировину найближчим часом навряд чи буде. Хоча, визнають, «вона сьогодні в середньому по країні для населення невелика — десь 1,40—1,45 гривні за літр. Але почасти якість цієї сировини не відповідає навіть тим грошам, що платять».

Закупівельна ціна молока в Німеччині, мовляв, 32 євроценти за кілограм. Перерахуйте на гривні й отримаєте приблизно ту ціну, яку сьогодні платять сільгоспвиробникам. Хоча якість молока відрізняється — базові показники там зовсім інші: жир 4,2 відсотка і білок 3,4 відсотка, а у нас — 3,4 відсотка жир і білок — 3 відсотки.

Дурниціями на комбінаті називають вимоги влади декларувати ціни на готову продукцію. У багатьох країнах, мовляв, товаровиробник отримує 30 відсотків від вартості продукції, яка доходить до споживача. У нас часто вимагають вкладатися в 10—15 відсотків. Звісно, в такому маркетинговому ланцюжку ніхто не працюватиме. Тому що 15 відсотків не окуплять усіх питань. Останні документи, що приймаються у цьому плані — здебільшого популістські. Звичайно, гравці ринку їх підписують, але потім шукають шляхи, як домовлятися окремо. Насправді, якщо споживач за готову продукцію платить, приміром, 6 гривень, то товаровиробник повинен з них отримати дві. Інакше не можна.

На запитання: "Як змінюватимуться ціни на готову продукцію тепер?" на комбінаті відповіли: поки що вони зберігатимуться на нинішньому рівні. А далі ринок покаже — чи буде збільшення споживання, чи ні. Залежно від того, як поводитиметься ринок, так і діятимуть переробники...

Г. К.

Фото автора.

Чому навіть найкращі в світі чорноземи не спокушають закордонних інвесторів

хунки може йти мова, коли тільки офіційно в державі три-чотири рази на рік оголошується про збільшення заробітної плати. Цінові ж стрибки взагалі не підлягають будь-якій логіці, не те що економічним розрахункам. Такого не можуть витримати навіть потужні інвестори, котрі готові направляти в Україну свої кошти. А що вже казати про українську економіку, потенціал якої ще досить слабо розвинено?»

Не погодитись із цими зауваженнями важко. Як і з тим, що інвестори відкрили ще одну цікаву рису українського аграрного сектору: він не готовий до хороших врожаїв. Забуваючи про тверезий глузд і розрахунок, вони змушені переключатись на ті правила гри, що пропонує їм наша держава. Коли, скажімо, всі раптом забувають про буряк і починають сіяти ріпак. Чи, приміром, не маючи жодних реальних розрахунків щодо державної потреби в пшениці та житі, отримують небувалий врожай зернових, котрий самим ніяк «не з'їсти». І як жирна крапка у всій цій історії зернового перевиробництва — чи то неспроможність, чи небажання з боку держави налагодити експорт вітчизняного продукту.

Перелік усіх цих негараздів, звичних для вітчизняного сільгоспвиробника і котрі розрушуються у незбагненних масштабах для закордонного інвестора, можна продовжувати довго. Питання ж у тому, як довго гості погоджуватимуться грати у цю гру, яка практично не передбачає переможців?

Приходьте в гості, коли нас немає вдома

Ще до того, як криза нажахала всю країну, Хмельниччина не могла похвалитись потужними закордонними інвестиціями. Якщо, за даними статистики, торік в українську економіку загалом було інвестовано 8,7 мільярда доларів, то іноземні інвестиції в подільську економіку становили лише 0,4 відсотка цієї суми. За цьогорічні дев'ять місяців сукупний внесок закордонних партнерів в економіку краю становить вісім мільйонів доларів. Цифра ця у чотири рази менша від аналогічного показника минулого року. А капіталовкладення в сільське господарство були чи не найнижчими, порівняно з іншими сферами економіки. І це при тому, що економічний потенціал краю — передусім земля та агровиробництво. За дванадцять років, а саме стільки ведуться підрахунки офіційної статистики щодо іноземних капіталів, до сільського господарства Хмельниччини було залучено менше одинадцяти мільйонів доларів. Із такими сумами сподіватись на аграрний прорив важкувато.

Тепер є дуже зручне пояснення для таких цифр: криза зіпсувала всю роботу і всі показники. Але, не вдаючись до макроекономічних аналізів, хочу нагадати, що наведені цифри стосуються періоду, коли ні в Україні, ні на світових ринках навіть не йшлося про катастрофічні явища.

Можливо, хтось зауважить: не варто нам жалкувати за чужими грошима. Тим паче що страх перед іноземним «земельним завойовником», котрий не проти привласнити собі наші чорноземи, ще міцно тримається у селянських головах. Але погляньмо на проблему і з іншого боку: хто в часи кризи — а вона для нашого села стала явищем звичним і постійним — відмовляється від додаткових коштів. Якщо наша держава готова брати малозрозумілі кредити для підтримки малознайомих широкому загалу фінансових установ чи приватних промислових підприємств, зобов'язуючи при цьому всіх нас активно виплачувати ці кредити, то чому ж вона так вперто відмовляється від конкретних капіталовкладень у конкретне господарство, поле чи ферму?

На словах такої відмови не почуєш. Навпаки, заклики активізувати залучення будь-якої додаткової валюти лунають з усіх сторін. Зате подбати про умови, коли б ці гроші насправді надійшли в наше село, ніхто так і не спромігся. Хіба ж можна сподіватись на гостей та ще й з подарунками, коли господарі самі закинули свою оселю та ще й повішали на дверях такий замок, ключ до якого нікому не підібрати.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Від чого потерпає лізинг

Постійно діючий виставковий майданчик сільськогосподарської техніки урочисто **(на знімку)** відкрили у Баштанці Миколаївської області. Трактори, комбайни, обприскувачі, ґрунтообробні агрегати вітчизняного виробництва господарники можуть не лише побачити, а й придбати на умовах лізингу. Як запевняли під час відкриття, надають техніку господарствам у лізинг на п'ять-сім років. Такі умови, вважає заступник генерального директора НАК «Украгролізинг» Ярослав Бардин, вигідні, бо дають змогу сільгоспвиробникам одразу отримувати прибуток від комбайна чи трактора й поступово розраховуватися за їх використання.

На думку Ярослава Бардина, коли кажуть, що вітчизняне сільгоспмашинобудування завмерло, його немає — це не так. На майданчику представлена гарна техніка українського виробництва, з сучасним дизайном. На наших підприємствах працюють талановиті конструктори, інженери. Але сільгоспмашинобудуванню не вистачає сучасного менеджменту.

Хоча дейнде вітчизняна аграрна техніка програє в надійності. Про це вели мову на нараді-семінарі «Сучасний стан та перспективи розвитку фінансового лізингу в АПК України». Окремі виробники, приміром, укомплектовують виробляючу техніку китайськими підшипниками, які, як пластилін, спрацьовуються в однорідну масу. Страждає система й від неналежної експлуатації техніки недобросовісними лізингоотримувачами. Таку доводиться вилучати, ремонтувати й надавати у повторний лізинг. Ця машинерія також демонструвалася на виставковому майданчику поруч з новими агрегатами.

Іван ЛАЗНЮК.

Фото автора.

За 2007 рік на молоко, кисломолочні продукти та вершки споживачі витратили більш як 4,8 мільярда гривень

Христос — жрець Аполлона?

У статті ***«Христос і Нефертіті»*** («Голос України» від 15.10.2008 р.) ми вже наводили факти, що ставлять під сумнів офіційну (церковну) версію етнічного походження й біблійних дат життя пророка Ісуса Христа та історичної епохи, в якій сформувалися основи християнства.
Схоже на те, що ***Христос*** насправді жив за три тисячі років до свого «канонічного» народження і говорив (як і ***Нефертіті***) коптською мовою, наближеною до мови предків сучасних українців.
Сьогодні ми маємо нові дані стосовно непересічної особистості ***Христа***, який, можливо, є узагальненим образом кількох поколінь пророків Бога на землі...

Єдинобожжя і влада

Ще донедавна вважалося, що всі провідні світові релігії зародились на Сході, а ця частина Земної кулі розглядалась як осередок духовності глобальної людської цивілізації.

Проте навіть після розшифровки А. Кифішиним текстів Кам'яної Могили ***(які дали підстави для висновків щодо зародження основ релігійної міфології на території України)*** ми маємо віддати належне Стародавньому Сходові, котрий зробив неабиякий внесок у становлення та розвиток світової політичної думки, зокрема, в контексті поєднання політики і релігії.

Скептики можуть зауважити: мовляв, що ж спільного в політики і релігії? Насправді на початковому етапі історії становлення інституту держави, коли знання про витоки держави та влади ще не узагальнили, їх основною формою були міфи, в яких виникнення влади пов'язувалося з богами.

Наприклад, в одному з «Текстів пірамід» (2700—2400 рр. до н. е.) йдеться про те, що єгипетський *фараон Пепі* народився від шлюбу *Бога Сонця* та смертної жінки, а отже, за версією авторів зазначених міфотворчих текстів, фараон є цілком правомірним «політичним нащадком» Бога на землі.

Зрозуміло, що для побудови міцної держави бажано мати не тільки одного (авторитетного в електорату) фараона, а й одного (і всемогутнього) Бога.

Однією з найвідоміших спроб запровадження єдинобожжя був епохальний соціально-релігійний експеримент фараона **Аменхотепа IV** (XIV ст. до н. е.). Останній (за підтримки своєї дружини **Нефертіті**, що походила з родини жерців-коптів) змінив адміністративним шляхом правлячу чорножрецьку релігію *Бога Амона* на солярний культ *Бога Атона* (Сонячного диска), а самого себе проголосив Божим Сином — **АнхАтон**ом (AnkhAton).

Якщо ми уважно подивимось на першу частину імені цього фараона, то побачимо там коптський (*давньоєгипетський*) ієрогліф **анх** (*символ життя*), який (між іншим) зливається з *іменем Христа* і *символом Сонця*, зображеного на українських берегинях!

«Мемфіська теологія» як прообраз Біблії

Загалом найбільший внесок у релігійно-політичну концепцію єдинобожжя зробили єгипетські жерці коптського храму **Хет-ка-Птах** (*Het-ka-Ptah*), заснованого фараоном **Менасом/Менасем** на початку III тисячоліття до н. е. в Мемфісі (нині — Каїр).

Бог Птах (лелека ?) став центральною фігурою розробленої жерцями **«Хати-Птаха»** філософської **тео**логічної (**тео** — бог, **логос** — слово) системи. До нас вона дійшла у вигляді викарбуваного за часів правління фараона *Шакбе/Сакбе (сака-скіфа?)* у VII столітті до н. е. священного тексту — *«Мемфіської теології»*, написаної орієнтовно ще у 2700—2400 роках до н. е.!

Як стверджує цей більш як 4500-літній космогонічний текст, ***«Птах творить своїм розумом (своїм «серцем») і словом (своїм «язиком»)»***, він *«дав богам існування»*. Після цього інші боги набули свої тіла, увійшовши «в кожний вид рослин. Кожен вид каменю, кожну глину, в усе, що росте на її (землі) поверхні і в чому вони (боги) можуть проявитися».

Згадаймо класичну біблійну фразу: ***«Спочатку було Слово, і Слово було — Бог»***, написану через три тисячі років після *«Мемфіської теології»*, і переконаємося, що *Біблія* (створена у IV—V ст. н. е.) фактично дублює зміст релігійно-філософського тексту, створеного набагато раніше жерцями-лелегами коптського храму, заснованого єгипетським фараоном з неєгипетським іменем — **Менас/Менес** (1. *першолюдина* — санскритом; *купець, міняла* — староукраїнською ?).

Напевно, це й пояснює, чому стародавні єгиптяни — *копти* (мова яких наближена до староукраїнської) на своїх іконах дуже полюбляють розміщувати найбільш шанованих персонажів своєї історії — **Менаса** і **Христоса**.

Зверніть увагу: **Мене(а)с** і **Христос** зображені на одній коптській іконі, і Син Божий **Христос** (трохи зверхньо) тримає руку на плечі всесильного фараона Єгипту **Менеса** (?). Але ж церковна традиція іконографії не передбачає розміщення на одній іконі людей (богів ?), що жили з інтервалом у три тисячі років!

Можливо, **Христос** і **Менес** були спільниками в державно-релігійному будівництві Стародавнього Єгипту. Більше того, враховуючи тогочасну релігійно-політичну практику, ми можемо зробити висновки, що духовна влада в ті часи ще домінувала над владою світською *(в Іудеї та Візантії все сталося навпаки)*.

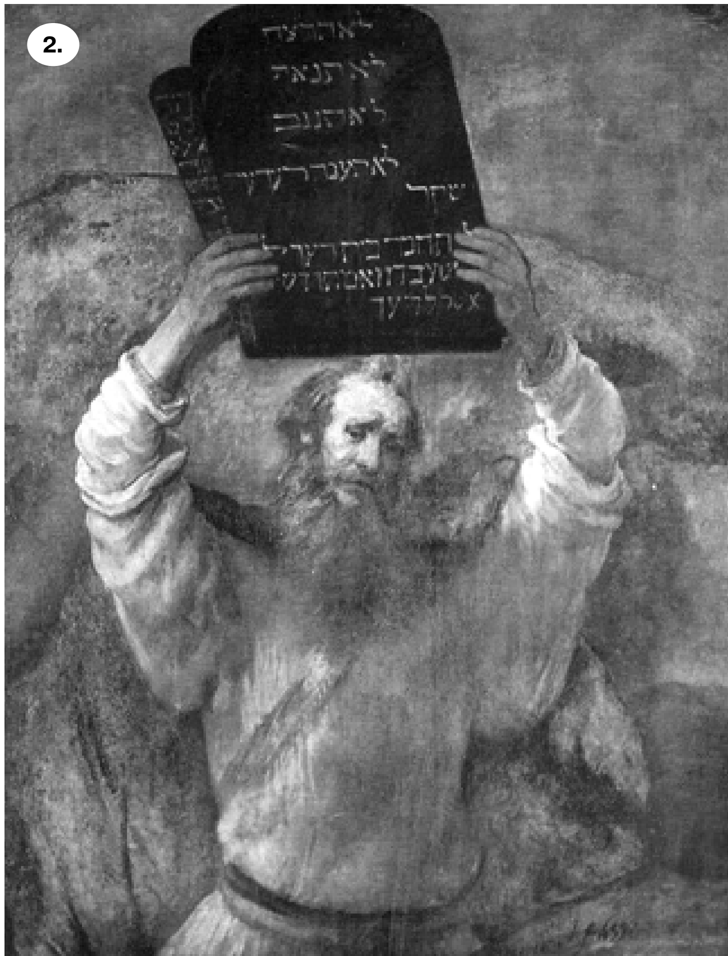
Якщо так, тоді **Ісус Христос** жив щонайменше на три тисячі років раніше за свого «канонічного» народження і цілком міг бути верховним жерцем храму *Бога Птаха* при фараоні **Менесі**! В такому разі є підстави говорити, що міф про народження **Христа** від Бога і земної жінки логічно «вписується» в концепцію єдинобожжя, розроблену мемфіськими жерцями ще на початку III тисячоліття до н. е.!

Хоча, ймовірно, згадана ікона могла символізувати певну ідеологічно-релігійну чи етнічно-міфологічну правонаступність від **Менеса** до **Христа** (або від **Христа** до **Менеса** ?). Але в будь-якому разі зрозуміло, що *зв'язок* **Менес—Христос** має, безумовно, *коптську природу!*

Менас і Христос. Коптська ікона VI—VII століть н. е.

Спецоперація «Біблія»

Рембрандт. Мойсей, що розбиває скрижалі Старого Завіту.

На коптських іконах, що містять зображення кінних «християнських» святих, намальовано шпори, які не використовувала *візантійська (римська) кіннота*. Натомість активно використовували цей технологічний винахід саки/скіфи, котрим удалося підкорити Єгипет у II тисячолітті до н. е. *(династії Великих і Малих гіксосів)* — завдяки кінним військам, колісницям та мідній зброї, яких не знали чорношкірі автохтони Давнього Єгипту.

Ця маленька дрібничка може бути ключем до розгадки причин, чому візантійські імператори (які фактично керували християнською церквою) так жорстоко переслідували коптський народ, який, судячи з усього сказаного, дав світові Ісуса Христа!

Можливо тому, що «нестори-літописці» візантійського «відділу пропаганди і агітації» вже готували інформаційну спецоперацію *«Біблія»* (приблизно V ст. н. е.), в котрій потрібно було *змінити національність Божого Сина* і вирвати його з історичного контексту домінування духовної влади над політичною?

Якщо це так, тоді так звана «наша ера» насправді розпочалася на межі IV—III тисячоліть до н. е. і має бути прив'язана до осіб фараона **Менеса** та верховного жерця храму *лелегів* **Христоса**, котрі належали до богообраного народу, що й досі зветься **коптами**!

Але ж *копти*, відповідно до твердження «батька географії» Страбона, дуже схожі на *скіфів*. А *скіфи*, за словами римлянина Помпея Трога: «*...завжди вважалися найдавнішими*, хоча між *скіфами* і *єгиптянами* довго тривала суперечка про давність походження...».

Христос та **Менес** (IV—III тис. до н. е.), а згодом і **АнхАтон** (II тис. до н. е.) недовго протрималися на своїх посадах і явно достроково пішли з життя. Можливо, тому, що змінили головний пантеон богів-автохтонів Єгипту на домінування єдиного Бога Птаха (*Лелеку*, популярного в Стародавній Україні)?..

Іудаїзм і зміна релігійно-політичної моделі влади

Концепцію єдинобожжя і відповідну модель походження влади, винайдену *коптами*, розвинули й реалізували західні семіти — *євреї* у своїй національній релігії — **іудаїзмі** (пророк **Мойсей**, XIII ст. до н. е.) та релігійно-політичній практиці (цар **Соломон**, X ст. до н. е.).

До речі, зв'язок та змістовне наслідування між релігійно-політичними міфами і концепціями політичної влади *коптів* та *іудеїв* простежується досить очевидно. І це зрозуміло, оскільки до так званого виведення **Мойсеєм** ізраїльського народу з «єгипетського полону», останній досить довго перебував у складі Давньоєгипетської держави (1700—1300 рр. до н. е.). І його вожді та ідеологи, безперечно, були ознайомлені із системою релігійно-політичних поглядів *коптів*.

Єдина відмінність полягає в тому, що з II тисячоліття до н. е. у стародавньому глобальному суспільстві починає домінувати не духовна влада жерців, а влада царів, яку водночас із *скіфами-аріями* реалізували спочатку єгипетський фараон **АнхАтон**, а потім іудейський цар **Соломон**.

Виникнення та розвиток іудаїзму як релігійно-філософської системи найяскравіше висвітлено у ***Старому Заветі***, що ввійшов до тексту священної книги християн — ***Біблії***, написаної під впливом іудейських релігійних кіл. Зокрема, п'ятикнижжя **Мойсея** (XIII ст. до н. е.) є основним священним текстом іудеїв, який докладно регламентує їхнє життя.

Лейтмотивом *іудаїзму* є теза: перед народом Ізраїлю нібито поставлено високі моральні вимоги, оскільки, мовляв, через нього Бог Старого Завіту благословить усі народи світу. І месія з коліна Давидова прийде спокутувати гріхи людства і правити як Цар усіма народами.

Протягом століть цей міф ортодоксальними іудеями тлумачився насамперед не з морально-етичного, а з політико-ідеологічного погляду глобального панування євреїв у світі. Хоча природніше було б зосередитися на спокутуванні гріхів людства, розглядаючи так зване Царство Боже не як державно-політичне утворення, а як духовний імператив.

Так звана «наша ера» насправді розпочалася на межі IV—III тисячоліть до н. е.

Соломон — співавтор і «науковий редактор» Біблії?

Цікаво, що справу (аскетичного?) єврейського пророка **Мойсея** на практиці реалізував власник гарему із 700 офіційних жінок і 300 наложниць — цар **Соломон**, який здійснив централізацію релігійного культу й будівництво величного іудейського храму для зберігання ковчега із скрижалями (заповідями Бога).

Змістовний аналіз Біблії, написаної коптами і «модернізованої» іудеями, свідчить, що шанований семітами *(євреями та арабами)* **Соломон** (*Сулейман*) був справді непересічною людиною.

Судячи з того, що після **Мойсея** йому найбільше виділено місця у Старому Завіті (*Торі*), він, напевно, був одним з авторів і «наукових редакторів» Біблії. Принаймні його «Соломонові притчі», «Екклезіаст», «Пісня пісень», котрі є складовими частинами Старого Завіту, свідчать про його високі розумові та поетичні здібності...

Римляни вигнали іудеїв із Палестини 135 року н. е., але *іудаїзм* не зник тільки тому, що єврейські громади-діаспори існували тоді в багатьох країнах. Іудеї зазнавали переслідувань, довго не мали своєї держави, і логіка їхнього виживання потребувала відокремленої внутрішньої самоорганізації щодо культури та релігії.

Іудаїзм — локальна етнічна релігія євреїв, що набула водночас світового значення як одна з основ християнства (після того, як поставила останнє під свій догмато-ідеологічний контроль), а згодом стала основою сучасної політичної концепції *глобалізму*, що, по суті, спрямована на реалізацію ідеї домінування єврейського народу над усіма іншими народами світу.

У будь-якому разі очевидним є те, що інформаційний спецпроект «Біблія», реалізований християнською церквою в IV—V століттях н. е. був певним «перезавантаженням» релігійно-політичного коду людської цивілізації (і відповідної моделі божественного походження влади), результати якого ми споживаємо й досі.

Христос — з роду Хрисів, жерців Бога Аполлона?

Вас не дивує, чому **Ісус Христос** має два імені? Єгипетський фараон — просто **Менес**. Іудейський цар — просто **Соломон**...

Можливо, це є простим «збігом», але від *Гомера* ми знаємо про існування **Хриса** — жерця храму Аполлона на острові **Хрис**, що розташовувався поблизу Трої (**Хрис** — це жрецьтопонім, ім'я-посада).

Нагадаємо, що Троя була заснована царем Те**укр**ом 3100 року до н. е. Зверніть увагу, приблизно в цей само час фараон **Менес** заснував храм **Хетка-Птах** (Мемфіс/Каїр)!

Відповідно до сюжетної лінії «Іліади» (XIII ст. до н. е.) цар *Агамемнон* відмовився віддати за великий викуп **Хрису** (він же — троянський цар **Менелай**) його дочку **Хрисеїду**, захоплену ахейцями в полон (за що розлючений Бог **Аполлон** наслав на них мор).

До речі, на думку П. Гарачука, цей самий **Хрис/Менел**ай є водночас і батьком всім відомого *Одіссея*. Чи немає у вас аналогії з **Христом** і **Менесом**, що жили в Єгипті?.. Можливо, це, справді, одна особа?..

Загалом історія тих часів налічує щонайменше декілька десятків осіб, належних до жрецького стану **Хрисів**, а відомий античний літератор *Софокл* навіть написав трагедію, що називалася «Хрис».

Античні джерела доносять до нас такі імена представників тогочасного релігійно-політичного бомонду: **Хрис** і **Хрис**аор — сини Бога Посейдона, **Хрис** — син царя Міноса, **Хрис**олай — син царя Пріама, **Хрис**офеміда і **Хрис**іппа — дочки Даная, **Хрис**іпп — син Єгипту, **Хрис**огенія — народила сина **Хрис**а від Бога Посейдона, **Хрис**орoя народила сина Корона від Бога **Аполлона** тощо.

Явно простежується лінія: «**Хрис** — *Божий Син*», хіба ні? Більше того, епітети з цим коренем мали й самі еллінські боги: **Хрис**аорей — епітет Бога **Зевса** *(був розповсюджений в Лелегії/Карії)* та **Хрис**еній — епітет **Аїда**, Бога підземелля!

Хрисеїда, дочка Хриса (жерця-топоніма храму Аполлона на острові Хрис, що біля Трої).

Отже, з цього ми можемо зробити висновки, що з часом культ Бога **Аполлона** поступово набув найвищого релігійно-соціального статусу і претендував на одноосібне лідерство в тогочасному пантеоні богів (ще одне свідчення зародження традиції єдинобожжя).

Між іншим, як свідчать античні джерела, Бог **Аполлон** на зиму відлітав (бо *лелека* ?) на свою північну батьківщину — *Нітеборею* (**Дніпер**борею?), а навесні повертався у свою літню резиденцію в Греції...

Наскільки лелегський Бог **Аполлон** був авторитетним і впливовим у ті часи, можна судити хоча б із того, що сам грецький верховний Бог **Зевс** «вважав, що поліпшує імідж», якщо додає у свою титулатуру епітет ***Хрис***, належний жерцям храму ***Аполлона***! Але — не лише ***Зевс***.

Геракл (герой, ***син Зевса***), котрий вважається прабатьком *скіфів/українців* (а згодом і *греків*), теж належав до служителів солярного (сонячного) Бога ***Аполлона***, що пов'язувався еллінами із *світлом, вищим розумом і вищою красою*.

Незважаючи на численні християнські джерела, про долю справжнього **Ісуса Христа** ми поки що знаємо мало. Можливо, знаємо й не те, що було насправді...

Напевно-таки, він був розп'ятий (як **ант**ський цар Буз готами-християнами) на хресті. Але чи був він один? І чи відповідає дійсності біблійна версія його народження та сходження на Голгофу?..

Наявність цілої низки географічних назв (острови, міста) та імен (боги, герої), впливовість і поширеність сонячного культу Бога **Аполлона** роблять правдоподібною гіпотезу про узагальнення образу **Христа** — *Божого Сина*, котрий (імовірно) міг бути представником жрецької касти **Хрисів**, що домінувала і в Трої, і в Греції, і в Єгипті?..

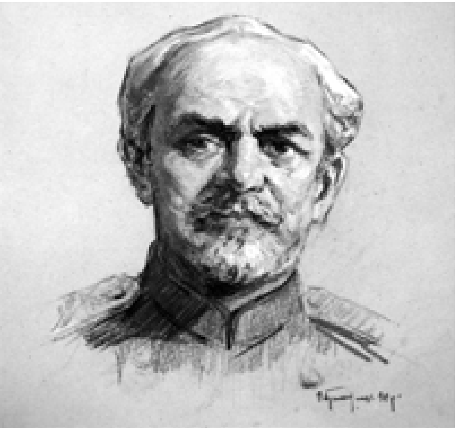
Ураховуючи, що переселення *лелегів, теукрів та киянідів* з України в Єгипет та Грецію, найімовірніше, здійснювалося через Трою, такий перебіг подій не можна відкидати. Так само, як і гіпотезу про можливе присвоєння **Ісусу** (адептами християнства) популярного «Аполлонового» епітету **Хриса/Христа** для «поліпшення іміджу» нової монорелігії, що набувала глобального статусу...

ВАЛЕРІЙ БЕБИК,
доктор політичних наук, проректор Університету «Україна», голова Всеукраїнської асоціації політичних наук.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Засновник Миргородського курорту

В останні тижні нинішнього року миргородці відзначають дві дати — 160 років від дня народження і 75 років від дня смерті свого земляка Івана Андрійовича Зубковського. Якщо вже за великим рахунком, таким сином може пишатися не тільки районний центр Полтавщини — Миргород, а й уся Україна.

За класифікацією довідника «Оздоровниці профспілок СРСР», виданого в 1986 році, курорту «Миргород» надавалося республіканського значення. Позначилася відносна молодість його порівняно з Трускавцем чи Єсентуками. З їх давньою історією лікування на водах. Задовго до точки відліку досягнень, взятої у радянських підручниках, до 1913 року, вони існували і квітли рясним цвітом. А Миргород прийняв перших хворих лише влітку 1917 року. Але якби не щасливий збіг обставин, сфокусований на військовому пенсіонерові І.А. Зубковському, є всі підстави припускати, що цей райцентр Полтавської області нічим не вирізнявся б з-поміж сотень своїх побратимів по колишніх повітових містах. Дуже може бути, що взагалі зник би з карти країни. У дореволюційному Миргороді не те що відпочивати і набиратися сил, жити було небезпечно. Не вистачало питної води, а річка Хорол перетворилася на болото і розсадник малярії.

Місту певною мірою випав щасливий квиток, коли поряд пройшла залізнична вітка з Києва на Полтаву. Але по-справжньому Миргороду пощастило тому, що тут, у глухомані й тиші, вирішив провести залишок життя дійсний статський радник, генерал-майор від медицини Іван Андрійович Зубковський. З посади корпусного лікаря він у 63 роки пішов (у 1911-му) на пенсію, у відставку. Добре, що генеральської пенсії — 1353 карбованці 60 копійок на рік — для безбідного і спокійного життя за тими мірками більш ніж вистачало. Крім того, відставному військовому лікарю належало по 753 карбованці на рік з так званої емеритальної каси військово-сухопутного відомства, своєрідної пенсійної скарбнички тих років, до якої тридцять два роки, поки служив, робив внески.

Неважко уявити, яких зусиль коштувало різночинцю, синові провінційного священика здобути середню освіту, вступити в університет і закінчити його з дипломом лікаря. У документі, отриманому Зубковським після звільнення зі служби, перелічено, крім орденів та інших нагород і чергових звань, ще й період перебування у відпустках — двомісячних, шеститижневих, а частіше двотижневих або семиденних. Канцеляристи незмінно зазначали, що військовий лікар «повертався з відпустки на три, п'ять чи навіть сім днів раніше терміну».

Хоча нас із вами, думаю, вразила б інша інформація, не відзначена штабними писарями. Протягом століть солдати російської армії носили в ранці дубові баклаги з водою — важкі й незручні, що були інкубатором для всілякої зарази. На пропозицію і за наполяганням генерала Зубковського їх замінили алюмінієвими. Або скляними, обтягнутими сукном. Відтоді форма одягу багато разів змінювалася. І зброя теж. А фляга Зубковського продовжує нести свою безстрокову службу.

Ім'я І.А. Зубковського сьогодні відоме хіба що його землякам-миргородцям. (Ну ще відвідувачам курорту його прізвище запам'яталося — портрет висить у питному бюветі.) А жаль. Життєпис земського лікаря і генерала Зубковського гідний бути виданим у серії «Життя видатних людей». Хоча б через згадану вище солдатську флягу.

Поневіряння військової служби, яка і в мирний час легкою не буває, взяли своє. За плечима — військовий госпіталь на передовій у роки війни з Туреччиною за визволення слов'ян на Балканах, гарнізони від Риги до Криму. Людина нарешті отримала змогу відпочити від чергувань, що вимотували, від лекцій, від постійних від'ряджень. Та здійснити мрію не судилося.

Скільки себе пам'ятав Іван Андрійович, службові обов'язкові заняття поєднував із громадськими. До додаткових неоплачуваних навантажень треба зарахувати курси сестер милосердя, які доктор Зубковський не стомлювався вести. Або створення різних безплатних для населення лабораторій при госпіталях.

Сам не помітив, як виявився в клопітливому кріслі миргородського голови. І завертілося колесо. Спалахнула і розгорілася Перша світова війна. Містечко наводнили біженці, багаторазово погіршивши його санітарний стан. І без того жителі страждали від малярії та інших нещасть, від нестачі питної води, а тут ще вимушена скупченість і брак житла.

Міська управа не сиділа склавши руки. Викликала фахівців із Харкова, оплатила буріння артезіанської свердловини. Через рік вийшли на велику підземну лінзу води, але з'ясувалося, що пити її не можна. І солонувата, і теплувата, і з неприємним запахом.

Неважко припустити, яка доля очікувала б свердловину, що не виправдала сподівань, якби не опинилася поряд людина зі знаннями і життєвим досвідом Зубковського. Невдачу він зумів перетворити на перемогу. Переконав миргородців, запалив ідеєю будівництва курорту біля мінерального джерела.

Збереглися свідчення самого Зубковського, написані, до речі, на настійну вимогу українського поета Павла Григоровича Тичини.

Отож уявіть (бодай із фільмів про війну) ситуацію. Заштатне містечко. Фронт далеко, але ешелони з пораненими і біженцями постійно прибувають. Речі, одяг, будматеріали, продукти харчування одне за одним зникають із продажу. Цукор — тільки за картками, по два фунти на місяць на людину. В розряд дефіциту потрапляють і зникають з продажу то цвяхи, то нитки, то мило.

А потім навалилися Лютнева і Жовтнева революції, жахи Громадянської війни. Перелічені вище потрясіння і складнощі були зведені в ступінь, помножені на зіткнення, спричинені цими суспільними катаклізмами.

Якими ж знаннями (і зв'язками!) потрібно було володіти, скільки сил покласти, щоб паралельно з турботами про облаштування водогону в місті миргородський голова Зубковський залучив до аналізів мінеральної води кращі лабораторії від Одеси і Катеринослава до Києва і Петербурга, домовився з інженерами про проект майбутніх споруд курорту, знайшов кошти для облаштування приміщень для ванн, чекальні, різних кабінетів. І влітку 1917 року (!) курорт Миргород прийняв перших відвідувачів.

Засновник усі роки, а дожив він до 85 літ, активно працював на курорті. Приймав хворих і призначав процедури, піклувався про будівництво їдальні, купував дерева для алей й особисто брав участь у їхній посадці. До останнього дня життя виконував обов'язки головного консультанта курорту. Був при ділі. Як лікар, нікому не відмовляв у прийомі. За викликом виїжджав на тарантасі в далекі села.

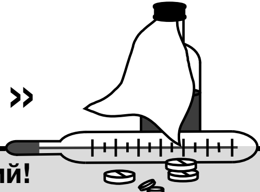
Напрацювання Зубковського, намічені ним проекти, нехай не в повному обсязі і не з таким розмахом (і користю!), але здійснилися ще за життя першовідкривача. У 63 роки людина почала з чистого аркуша. 22 роки життя, відведені долею для заслуженого відпочинку, присвятив своєму місту, його розвитку і перспективам, став засновником курорту, залишивши нащадкам такий безцінний подарунок...

Яків МАХЛІН.

ДО СЛОВА

Світова історія рухається завдяки тому, що люди щось шукають і знаходять. Часом не завжди те, що шукали. Класичний приклад — відкриття Америки Колумбом. Щоправда, відкрити родовище ще не означає освоїти, це будь-який геолог скаже.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

ТЕРМОМЕТР

Гепатит С загрожує кожному українцеві

27—28 листопада в Одесі пройшла конференція «Сучасні підходи до діагностики і лікування хронічних вірусних гепатитів». 80 лікарів із всієї України обговорювали медичні аспекти боротьби з епідемією вірусних гепатитів і перш за все гепатиту С в Україні.

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) пророкує гепатиту С звання чуми XXI століття і прогнозує, що за 20—30 років «ласкавий і німий вбивця» стане головним викликом національним органам охорони здоров'я. За даними експертів, в Україні інфіковано від трьох до п'яти відсотків громадян, але через особливості непомітного перебігу хвороби 90 відсотків хворих навіть не здогадуються про міну сповільненої дії у власному організмі.

«На жаль, на відміну від Росії, Литви і Польщі, в нашій країні немає державної програми профілактики захворювання і лікування хворих. Доступ до кваліфікованої допомоги залишається проблемою тих, кому поставили діагноз. Міністерство охорони здоров'я навіть не веде статистику щодо кількості хворих на гепатит С», — відзначив Ярослав Гордієвич, координатор «Громадської ініціативи допомоги хворим на хронічні вірусні гепатити в Україні». «Ми звернулися до Президента і уряду з вимогою розробити і прийняти державну програму, поки ще не пізно».

Сніданок з'їж сам

Сніданок має бути і бути поживним. Якщо організм молодий, то вранці є апетит. А поява апетиту супроводжується виділенням шлункового соку. У шлунку перетравлюється тільки білкова їжа — отже, вранці необхідно за наявності апетиту вживати білки — рибу, м'ясо, яйця, сир — чого душа забажає, але в комбінації з овочами і фруктами. Без апетиту білкові продукти їсти сенсу немає: немає апетиту — немає шлункового соку і соляної кислоти — і білки гнитимуть, а людина погано почуватиметься після такого «сніданку». І розповідає, що від сніданку їй погано.

Що робити, щоб повернути апетит вранці. Найпростіший засіб — склянка прохолодної води, в якій з вечора розчинено 1 ст. л. меду, а вранці доданий сік 1/2 лимона. Такий «коктейль молодості» спочатку подразнює шлунок, викликаючи на себе вироблення шлункового соку — і хвилин через 15—20 з'являється здоровий апетит.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

Якою мовою розмовляє таблетка?

Чи будуть українці забезпечені ефективними та доступними ліками? Сьогодні це питання хвилює усіх. Вітчизняні фармвиробники готові наповнити внутрішній ринок такими доступними і якісними медикаментами, якщо їм не заважатимуть. На жаль, підкилимні війни напередодні тендера на закупівлю медичних препаратів уже стали традиційними в нашій країні. І в цих боях без правил усі способи прийнятні. У Криму, наприклад, щоб вивести з ладу вітчизняних виробників ліків, у хід пустили... мову.

Олена К. подала позов до Балаклавського районного суду Севастополя, в якому вимагає зобов'язати ВАТ «Фармак» перереєструвати кардіологічний препарат «Фармадипін» і продублювати інструкцію російською мовою. Мовляв, жінка погано володіє українською мовою і тому не змогла прочитати інструкцію. Але все-таки приймала ліки, і стан її здоров'я погіршився. Позивачка скаржиться на порушення своїх прав пацієнта і споживача і наполягає на тому, щоб зупинити випуск ліків «до усунення порушень законодавства України». А це означає, що цей препарат на час перереєстрації має бути знятий з виробництва, і, звісно, не надійде до аптек. Там продаватимуть дорогі закордонні аналоги. От така проста схема, як усунути конкурента.

В Асоціації фармацевтичних виробників України кажуть, що ця позовна заява не єдина в своєму роді. Намітилася певна тенденція в Севастополі: на адресу низки українських фармацевтичних компаній надійшли скарги від мешканців Криму, що листок-вкладиш до ліків, які вони купували в аптеках міста, написаний українською мовою, котрою ці люди начебто не володіють...

Вітчизняні виробники стверджують: діяли в рамках закону. За дорученням Міністерства охорони здоров'я України ситуацію вивчив Державний фармакологічний комітет. І видав висновок: текст інструкції для медичного застосування має бути викладено українською або іншою мовою міжнаціонального спілкування, що визначена законодавством. Але це питання вирішує виробник самостійно. А ще у своєму листі фармкомітет нагадав жінці, що в разі вживання будь-яких ліків слід проконсультуватися з лікарем. Він пояснив би пацієнтці, як правильно приймати препарат і, без сумніву, переклав би їй інструкцію з української мови на російську.

В Асоціації фармвиробників стверджують: виклад інформації в інструкції-вкладиші до лікарського засобу російською мовою поруч з українською є правом, а не обов'язком виробника.

А скільки сил, нервів і здоров'я витратила Олена К., обстоюючи свої споживчі права! Невже поряд не виявилося близької людини, сусідів, провізора в аптеці, де купувався препарат, які могли б допомогти жінці впоратися з труднощами українського перекладу? А, може, її просто використовували? Коли так, то шкода людей, котрих втягують у таку неефективну терапію.

Подібні «методи боротьби» можуть істотно дестабілізувати вітчизняний фармацевтичний ринок, який і так переживає серйозні ускладнення, спричинені світовою економічною кризою. Сьогодні в суспільстві розгорілася дискусія про те, що медична допомога має бути незалежна від політики. Даний випадок ще раз доводить актуальність цієї теми.

Аптеки можуть зникнути

Учора кількасот провізорів з усієї країни мітингували біля стін Кабінету Міністрів. Вимагали збільшити граничну відсоткову торговельну надбавку на медикаменти з 10 до 30 відсотків. Мовляв, за нинішніх умов аптечне діло є збитковим. За словами організаторів акції, майже 500 аптек уже ліквідовано, 2,5 тисячі людей втратили робочі місця.

Ще одна вимога — зупинити постійні позаплановi перевірки.

— До нас на перевірки, — розповідає Олена Гайдаєнко, власниця аптеки з Миколаєва, — постійно приходять зі словами «Ви тут позажиралися!». Але порушень не виявляють. Та й покупцям показуємо накладні, де чітко видно вартість медикаментів, і вкотре повторюємо — ніяких 400-відсоткових надбавок немає.

Непокоїть провізорів і ситуація з нестачею медикаментів. За словами пані Гайдаєнко, її запити на отримання препаратів не задовольняються майже на 40 відсотків: «Немає адельфану, темпалгіну, гормонів, онкопрепаратів, які людині потрібно приймати постійно, і цей список можна продовжувати. Що там, навіть презервативи стають недоступними для молоді».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Онкологи просять бути пильними до свого здоров'я

Щороку в країні реєструють 160 тисяч нових випадків захворювань на рак

Адже, чим раніше виявити онкозахворювання, тим скоріше можна подолати недугу. Рак — не вирок, стверджують лікарі. І нагадують: обізнаність і своєчасна діагностика — головні знаряддя боротьби з недугою. Проте це не лише медична проблема.

На нещодавньому з'їзді онкологів у Черкасах розробили й підписали національний план наступу на хворобу — «50 кроків боротьби з раком в Україні». Його мета — зменшити рівень смертності серед онкохворих. Аби документ «запрацював», не вистачає підпису Президента.

— За даними медиків, 80 відсотків усіх онкозахворювань зумовлені зовнішніми чинниками, отже, можуть бути попереджені. У національному плані головне місце приділяється профілактиці й ранньому розпізнаванню раку, — пояснює суть цього документа головний онколог України, директор Національного інституту раку, член президії Українського медичного союзу Ігор Щепотін.

Каже, для боротьби з недугою два роки тому в країні вже було впроваджено загальнодержавну програму. Але зараз Мінфін стверджує — вона може бути профінансована лише наполовину. Отже, забезпечення онкодопомогою у нас проходитиме на рівні 50 відсотків, інші 50% мають покривати пацієнти з власної кишені, стверджує співрозмовник.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

Кількість померлих унаслідок онкозахворювань в Україні перевищує 87 тисяч осіб, на обліку онкологічних закладів перебуває понад 910 тисяч хворих. На кожні 50 мешканців припадає один онкологічний хворий. Протягом 75 років життя злоякісними новоутвореннями уражається кожен третій-четвертий чоловік та кожна п'ята-шоста жінка.

Національний план «50 кроків» об'єднає зусилля органів місцевого самоврядування, суміжних міністерств, неурядових та громадських організацій. Крім того, кожний регіон розробить паспорт онкозакладів, в якому зафіксує наявність або відсутність необхідного обладнання. Такого документа із правовим статусом давно очікували на місцях.

— У наших лікарнях немає арсеналу засобів, аби у повному обсязі надавати безплатну допомогу. На лікування хворого на день виділяється вісім гривень, на харчування — сім, — розповідає «Голосу України» член-кореспондент Академії медичних наук України, професор Юрій Думанський. — За нашими підрахунками, на хворого після операції необхідно мінімум 500—600 гривень на день! Ми можемо надавати кваліфіковану допомогу, але не вистачає фінансування.

— Що дасть Національний план дій «50 кроків»?

— Насамперед він поліпшить поінформованість серед людей про рак. І до нас почнуть звертатися пацієнти на ранніх стадіях раку, отже, лікування буде ефективним, не таким дорогим, як на пізніх стадіях, і хворий зможе скоріше повернутися до нормального життя, — пояснює Ігор Щепотін. — Якщо план почне працювати вже найближчим часом, через три-чотири роки ми зможемо констатувати істотне зменшення смертності від онкологічних хвороб, — підсумував Ігор Щепотін.

Наталія ОВДІЄНКО.

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Елітал", повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На повторний конкурс виставляються активи ТОВ "Елітал", які знаходяться за адресою: м. Донецьк, вул. Липецька, 47б зі зниженням початкової ціни продажу на 50%: 1. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ДП "Гірник" ВАТ "Гірницький шахтобуд" м. Новогродівка, вул. Шахтна, 1, початкова ціна продажу - 58781,28грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2939,06грн. 2. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ТОВ ПКФ "Вектор", м. Донецьк, вул. Космонавтів, 3, початкова ціна продажу - 5940,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 297,00грн. 3. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ТОВ "Донспецресурс", м. Донецьк, вул. Ліпецька, 79, початкова ціна продажу - 39920,99грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1996,05грн. 4. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ПП "Мартиненко", м. Шахтарськ, вул. Суворова, 12/55, початкова ціна продажу - 31974,97грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1598,75грн. 5. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ОП Шахта "Чайкіно" ДП "Макіїввугілля", м. Макіївка, п. Жовтня, вул. Жуковського, початкова ціна продажу - 20581,80грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1029,10грн. 6. Дебіторська заборгованість по балансової вартості Шахта "Жданівська", початкова ціна продажу - 24626,15грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1231,31грн. 7. Дебіторська заборгованість по балансової вартості Шахта "Латугіна", початкова ціна продажу - 24,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1,20грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті до 13-00год. 15 грудня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 16 грудня 2008р. о 14-00 год., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "Елітал". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

27 листопада 2008 року до Реєстру Фонду за № 210 включено **ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "БАНК 3/4"** (м. Київ) в статусі учасника Фонду (№ свідоцтва учасника Фонду - 201).

8-800 3081080 www.fg.org.ua

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 20.11.2008 р. по справі № Б 26/247-08 ТОВ «Компанія Перспектива Століття» (код ЄДРПОУ 35609610; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Новоорловська, б. 24, пр. 15) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Господарський суд м. Києва постановою по справі № 44/349-б від 28.11.2008 р. визнав банкрутом ТОВ «Модерн Технолоджі», ЄДРПОУ 35670816, м. Київ, вул. Курська, 10.

Вимоги приймаються ліквідатором ТОВ «АВ Компанія» за адресою: 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 23.10.2008 р. по справі № Б24/339-08 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ДАК» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Динамо, 10, рахунок 26009010035202 в ВАТ «СВЕДБАНК», МФО 300164, код ЄДРПОУ 31300671).

Розпорядником майна призначено Андросову Вікторію Євгенівну, ліцензія АВ № 307250, адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля, 17/112 (тел. 8 (056) 792-59-10). Вимоги кредиторів заявляти на адресу розпорядника майна протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд м. Києва постановою по справі № 44/352-б від 28.11.2008 р. визнав банкрутом ТОВ «Скабат Метал Сервіс», ЄДРПОУ 34925841, м. Київ, вул. Мельникова, 12.

Вимоги приймаються ліквідатором ПП «ФРАГРІС» за адресою: 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

Господарський суд м. Києва постановою по справі № 44/353-б від 28.11.2008 р. визнав банкрутом ТОВ «Лівій», ЄДРПОУ 33199733, м. Київ, вул. О. Гончара.

Вимоги приймаються ліквідатором ТОВ «Октопус» за адресою: 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

Постановою Господарського суду Київської області від 30 вересня 2008 року у справі № 82/14б-04/3 Приватне сільськогосподарське підприємство «Косівка», що знаходиться за адресою: Київська область, Володарський район, с. Косівка, вул. Корінчика, 37, код ЄДРПОУ 03754202, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борисова Олександра Юрійовича, ліцензія АВ № 347400 від 13.03.2008 року, Київська область, м. Бориспіль, вул. Франка, 2, кв. 32, контактний телефон (044) 501-27-80.

Постановою Господарського суду Київської області від 21 жовтня 2008 року у справі № 51/11б-05/7/14/3 Комунальне підприємство «Броварське виробниче управління по експлуатації та ремонту житлового фонду», що знаходиться за адресою: Київська область, м. Бровари, вул. Кутузова, 2, код ЄДРПОУ 05447800, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борисова Олександра Юрійовича, ліцензія АВ № 347400 від 13.03.2008 року, Київська область, м. Бориспіль, вул. Франка, 2, кв. 32, контактний телефон (044) 501-27-80.

Господарським судом Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14, ухвалою від 13.10.2008 р. в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» порушено справу про банкрутство № 10/232/б колективного підприємства «Склодзеркальний завод» (адреса: 58007, м. Чернівці, вул. Мисливська, буд. 7, р/р 26007301847 в ЧФ АКБ «Укрсоцбанк» в м. Чернівці, МФО 356011, код ЄДРПОУ 21411339). Постановою від 13.11.2008 р. дане підприємство визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Морочковського Анатолія Анатолійовича, що мешкає за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. Московська, буд. 16.

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації оголошення.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Постановою від 21.10.2008 р. по справі № 4/138 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Дружба», с. Корової, Гребінківський район, Полтавська обл., код ЄДРПОУ 03771904. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Телешуна Ю. В. (ліцензія № 271693 від 08.02.2006 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1 Б, кім. 27, т. 56-48-36.

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 20.11.2008 р. по справі № 24/481-б визнано банкрутом ПП «Торговий дім «Галтехпром» (м. Київ, вул. Межигірська, буд. 85) код ЄДРПОУ 32311349. Ліквідатором призначено ТОВ «Транспортні мережі» (код 30535686). Заяви кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: 04070, м. Київ, вул. Борисоглібська, 16-а, оф.4.

Відповідно до п. 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625 - IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України», господарський суд Харківської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посади суддів господарського суду Харківської області безстроково-

1. Усатого Віталія Олександровича.
2. Кононової Ольги Валеріївни.
3. Шарко Людмили Володимирівни.

Постановою Господарського суду Луганської області від 07.11.2008 р. у справі № 22/41Б СТОВ «Промінь» визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Леонченка Д. С., ліцензія АВ № 397248 (93740, Луганська обл., Слов'яносербський р-н, м. Зимогір'я, вул. Побєди, 13/9).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 18.11.2008 р. порушено провадження у справі № Б40/102-08 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Мегатрейдсистем» (ЄДРПОУ 35497530; 49000, пл. Червона, буд. 5-А, м. Дніпропетровськ, п/р № 260011204601 в ФДРУ ВАТ «Фінанси і Кредит», МФО 307231, м. Дніпропетровськ), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Венську Оксану Олександрівну, ліцензія АБ № 176185 від 04.08.2005 р. (49000, вул. Рильського, 137, м. Дніпропетровськ).

Господарським судом Черкаської області (м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) Катеринопільський районний комбінат комунального обслуговування сільського населення «Райсількомунгосп», Черкаська обл., Катериноський р-н, смт. Катеринопіль, вул. Черкаська, 11, код ЄДРПОУ 00727618, визнано банкрутом, справа № 10/5011 від 03.11.2008 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гуріна Романа Анатолійовича (ліцензія АБ від 25.05.05 р., м. Черкаси, вул. Гагаріна, 95, кв. 191).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф.95), та керуючий санацією ВАТ "Завод "Прилив" повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Обладнання у кількості 1182 одиниць, що знаходиться за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Єгорова, 1. Початкова ціна продажу 3 226 821,17 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 5 грудня 2008 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 9 грудня 2008 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю науково-виробниче підприємство «Енергія-Новояворівськ», знаходиться за адресою: вул. Б. Пасічника, м. Новояворівськ, Яворівського району, Львівської області, тел./факс 8 03256 42-9-67; 40-8-37 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про продовження дії ліцензії з передачі електричної енергії місцевими (локальними) електричними мережами за місцем здійснення заявленої діяльності: м. Новояворівськ, смт. Шкло, Яворівського району, Львівської області.

З 3 по 5 грудня 2008 року,
від 10 до 17 години, в «Українському домі»
м. Київ, вул. Хрещатик, 2

відбудеться виставка технічних та інших засобів реабілітації з нагоди міжнародного Дня інвалідів. Вхід безкоштовний. Запрошуємо всіх зацікавлених і небайдужих людей. Організаторами виставки є Міністерство праці та соціальної політики України та ПО «Укрпротез».

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 07.11.2008 р. порушено провадження у справі № Б26/221-08 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Мегатрейдагро» (ЄДРПОУ 35495470; 49000, пр. Газети «Правда», 29, м. Дніпропетровськ, п/р № 26002013100553 в АБ «Кредит Дніпро», МФО 306986, м. Дніпропетровськ), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Венську Оксану Олександрівну, ліцензія АБ № 176185 від 04.08.2005 р. (49000, вул. Рильського, 137, м. Дніпропетровськ).

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) Постановою від 07 жовтня 2008 р. по справі № 4/234-Б визнано банкрутом Колективне підприємство виробничу фірму «Інструментальник» (10025, м. Житомир, вул. Корольова, 132, Код ЄДРПОУ 22045575.

Призначити ліквідатором банкрута Борейка Андрія Михайловича (ліц. АБ № 176215 від 08.09.2005 р., 10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 2, к. 400).

Постановою Господарського суду м. Києва від 24.11.2008 року по справі № 23/206-б ТОВ «КВАТРО-ЦЕНТР» (код ЄДРПОУ 35196348, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 16/13 (літера А) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Константінова І. М. (ліцензія АБ № 271686 від 06.02.2006 року). Поштова адреса: 04111, м. Київ, а/с 124.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Громадянину Стародубову Сергію Олексійовичу, 1976 р. н., який проживає: м. Київ, вул. Горького, 31, Бортничі, необхідно 25 грудня 2008 року о 16.30 год. з'явитися до Дарницького районного суду м. Києва - м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13, каб.13, для участі в судовому засіданні в якості відповідача по цивільній справі за позовом ЗАТ СК «Провідна» до Стародубова Сергія Олексійовича про відшкодування шкоди в порядку регресу.

Наслідками неявки буде розгляд справи в його відсутність.

Стародубов Сергій Олексійович у випадку неявки зобов'язаний повідомити суд про причини неявки.

Суддя Дарницького районного Суду м. Києва Бець О. В.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б, Хмельницького,44-Б) ухвалою від 05.08.2008 року порушив провадження у справі № 49/212/б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Лєда» (03022, м. Київ, вул. Амурська, 8, р/р 26002301255863 в Московському відд. ПІБ України м. Києва. МФО 322175, код ОКПО 30020733).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича (ліцензія Міністерства економіки України серії АБ № 271582 від 15.12.05 р., 01030, м. Київ, а/с 157). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної Війни, 3а) постановою від 14.11.2008 року по справі № 22/43б визнав банкрутом Закрите акціонерне товариство «Старобільський механічний завод» (код ЄДРПУ 00901335, юр. адреса: індекс 92700, м. Старобільськ, Старобільський район, Луганська область, вул. Р/ Люксембург, 76) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рой Олександра Аврамовича (ліцензія серії АБ № 176034 від 17.05.2005 року), індекс 93543, Луганська область, Новоайдарський район, с. Райгородка, вул. Радянська, 7.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів.

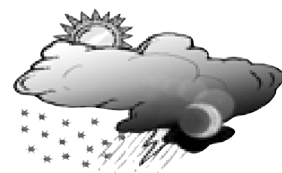
Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) відкрито провадження у справі № Б3/129-08 про визнання відсутнього боржника ПП «Переяславський ярмарок» (код 32090341), юридична адреса: (08454, Київська область, Переяслав-Хмельницький район, с. Циблі, вул. Шевченка, 41) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Управління Пенсійного фонду України у Переяслав-Хмельницькому районі (08400, Київська область, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Богдана Хмельницького, 38а).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 231 (4481) СЕРЕДА, 3 ГРУДНЯ 2008

4 грудня у західних та північних областях часом невеликий дощ (на Закарпатті й Прикарпатті — помірний, у горах з мокрим снігом). На решті території без істотних опадів. Температура вночі 4—10 градусів (у західних та східних областях місцями 1—3 градуси тепла); вдень 7—13 градусів, у південній частині 10—16 градусів, у Криму 15—20 градусів (у Карпатах вночі від 1 градуса морозу до 4 градусів тепла, вдень 4—9 градусів тепла).

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ГРУДНЯ

❐ **1621.** Галілео Галілей винайшов телескоп. ❐ **1843.** Помер Михайло Лучкай, мовознавець та історик із Закарпаття. ❐ **1883.** Народився Дмитро Моор (справжнє прізвище Орлов), радянський графік. Автор знаменитого плаката "Ти записався добровольцем?" (1920), який в різних варіантах використовується часто й нині. ❐ **1923.** Народилась видатна грецька співачка Марія Каллас. ❐ **1978.** Помер Іван Кавалерідзе, український скульптор, кінорежисер, драматург. ❐ **1991.** В СРСР прийнято закон "Про реорганізацію органів безпеки". КДБ офіційно припинив існування.

З УСЬОГО СВІТУ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Готель для коней

Готелі для собак були, пансіони для котів — теж. А от коням крім стайні нічого не пропонували. Пропуск у цьому питанні якось заповнив американець м-р Хендрікс, що відкрив у Лос-Анджелесі готель для коней, де перед скачками його «клієнти» могли б з комфортом відпочити. Жокеї, яким власники коней відмовлялися оплатити рахунок за проживання в «люксі» на одному поверсі з тваринами, спали в прибудові, названій стайнею.

Ситні листочки

В Індії давно відомо, що листочки рослини калір-канда знімають відчуття голоду: пожувавши їх, людина відчуває ситість. Члени касти «недоторканних», яким частіше за інших доводиться вдаватися до цього ерзацу, навіть прозвали його «обдури шлунок». І дійсно, вчені, досліджуючи дію соку рослини, встановили, що він, не маючи ніяких живильних властивостей, створює тільки ілюзію ситості. Деякі фармацевтичні фірми в Європі й Америці працюють над використанням «ситних листочків» для пігулок, призначених бажаючим схуднути.

Як жуки влипли

У давній церкві англійського містечка Брайерлі-Хілл з'явилися жуки-червиці. Усі засоби боротьби з ними виявилися безуспішними. І тоді було вирішено застосувати... магнітофон. На плівку був записаний закличний голос самки червиці. Як тільки жуки почули запис, вони почали вибиратися зі своїх ходів і підповзати ближче до магнітофона, де й потрапили на липучки.

Несподіваний вихід

Що робити дуже зайнятій людині? Найпростіше — запросити собі кого-небудь на допомогу. Так саме й вчинив один з жителів шведської столиці, що надрукував у стокгольмській вечірній газеті таке оголошення: «Чоловік, зайнятий по службі, шукає людину, яка могла б щодня робити замість нього — за розпорядженням лікаря — півгодинні прогулянки в парку».

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

А х... його знає!

КАЖУТЬ, ТАК І БУЛО

Популярний у післявоєнний період актор Іван П., який зіграв в одному з фільмів Михайла Ромма роль адмірала Ушакова, їхав якось на зйомку в Ленінград. З квитками було важко, згадували цю історію ветерани-довженківці, але йому дістали по якійсь особливій броні.

У купе спального вагона сусідом П. виявився відомий маршал. Іван, за прийнятим церемоніалом, — коньяк на стіл. Маршал схвалив. Потім виставився, як зараз би сказали, сам. Під стукіт коліс і почасти від пророблені тільки що роботи потягнуло на відвертість. І в припливі дорожньої дружелюбності й відвертості артист запитує:

— Ну, от як же так, товаришу маршале? Ви увесь час повторювали: малою кров'ю та на чужій землі. А німець нас припер до самої Волги.

Маршал зітхнув, пожував губами. Руками розвів:

— А х... його знає!

— Ну добре, — не вгамовувався артист. — Сорок перший — раптовість там, те, се. Ну, а сорок другий? На Кавказ німців пустили, частини виявилися не готовими до війни, техніки немає...

Знову маршал задумався. І знову:

— А х... його знає!

Так вони і розмовляли до самого Бологого, поки не заснули. Ранком зібралися, одяглися. Потяг уже пригальмовував, а маршал усе ніяковів, нерішуче якось походжав. Потім, нарешті, торкнув П. довірчо за руку і сказав:

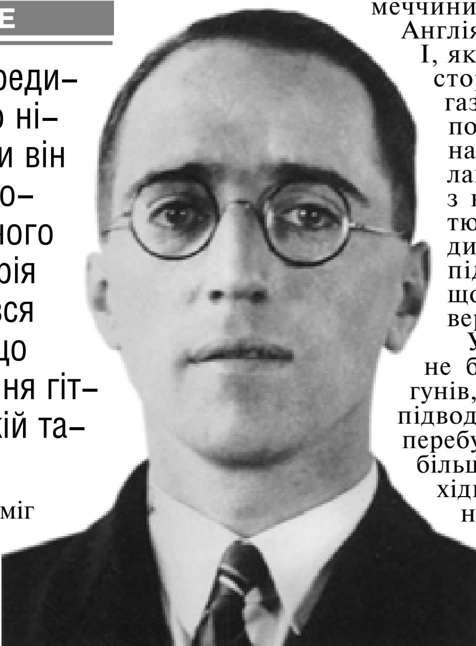
— Я вас прошу... Ми тут з вами багато чого один одному наговорили. Може, більше, ніж варто було б. Домовимося, про нашу розмову — нікому. Добре?

— А хрін його знає, — відповів похмуро П.

Людина, що врятувала Англію

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Її ім'я стало відоме лише в середині 90-х років — до цього його ніколи не називали, і навіть коли він загинув у розпал війни, за суворим наказом Черчілля ніде нічого про це не повідомлялося. Аварія літака, на якому випробовувався дивний винахід цієї людини, що врятувала Англію від вторгнення гітлерівців, залишалося в глибокій таємниці.

Як відомо, британський флот не міг захистити свою країну від німецьких підводних човнів, що знищували під час Другої світової війни один за одним найпотужніші кораблі Англії. Ситуація ставала дедалі критичнішою — за час нападу нацистів на Великобританію були знищені десятки військових кораблів, у той час, як «володарці морів» вдалося потопити лише один підводний човен супротивника. Міністр пропаганди Геббельс, потираючи руки, повідомив по радіо на весь світ: «Ми взяли Англію за глотку!». І справді, от-от могло відбутися висадження фашистів на Британські острови, а потім і повне захоплення ними країни.

Та раптом усе змінилося. Англійський бомбардувальник «Галіфакс», на якому в присутності автора випробовували дивний його винахід, хоч і загинув, але круто повернув хід битви. Літак тоді загорівся, загинули й люди, що працювали над невеликою установкою, розміром зі звичайний холодильник, але саме цей рейд показав, наскільки ефективна нова зброя. То була перша у світі радарна установка, яка на великій відстані стежила із борту літака за всім, що відбувається на суші або морі. А ім'я людини, що створила її, — Аллан Блюмелайн. Ніхто, крім найближчих співробітників, не знав його. Найбільше його приховували, звичайно, від гітлерівського командування. Там ніяк не могли зрозуміти, чому це, як тільки їхній підводний човен спливає на поверхню, негайно з'являється англійський бомбардувальник і прицільним ударом знищує його.

Наша довідка

Перші радари з'явилися наприкінці 30-х років минулого сторіччя у Великобританії, США й СРСР.

Протягом дуже короткого часу значна частина підводного флоту нацистської Німеччини була потоплена. Англія була врятована. І, як писали через півсторіччя англійські газети, зробила це, по суті, одна людина — Аллан Блюмелайн, чия установка з найвищою точністю визначала координати чергового підводного човна, що спливав на поверхню.

У той час, коли ще не було атомних двигунів, навіть найкращі підводні човни могли перебувати під водою не більше 15 відсотків похідного часу. Установки Блюмелайна зірко стежили за ними, і ледь з води висовувався перископ, як радар в тієї ж миті його помічав. Гітлер, кажуть, шаленів: «Один винахід, тільки один винахід — і весь наш підводний флот загинув!»

Винахідник, на жаль, не дожив до перемоги над Німеччиною. «Галіфакс» загорівся, і ніхто досі не знає, що тоді відбулося. Є різні здогади та припущення про причини катастрофи. Припускають, що літак був збитий німецьким винищувачем далекого радіуса дії або став жертвою диверсії. Але все це малоймовірно, бо ніхто не знав, що на борту були Блюмелайн і кілька військових фахівців. Цього не знали навіть ті, хто споряджав літак у політ. Швидше за все, припускають, що причиною аварії стала несправність двигуна.

Аллан Блюмелайн загинув, але його установки продовжували діяти. І тільки через більш ніж півстоліття громадськості стали відомі деякі подробиці його життя і праці. Це була скромна людина, вчений, що працював у своїй, на той час далекій від оборони, галузі, — він досліджував бінарний звук, телебачення і електромагнітні перешкоди. З 1940 року, коли Англія піддалася нападу з боку Німеччини, А. Блюмелайн працював над радарами, тобто установками для виявлення й визначення дальності різних об'єктів. З того часу його ім'я приховували. До середини 90-х років воно не значилося в жодних довідниках, енциклопедіях і навіть у спеціальній літературі. Тільки через піввіку після його революційного винаходу в Лондоні відкрилася виставка на згадку про творця британських радарних установок, а біографи узялися, нарешті, за написання його докладної біографії.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Алкоголь у... космосі

Йдеться не про пляшку горілки або пива, що запасливі космонавти (або астронавти) взяли з собою на орбіту. Якщо таке й відбувається, то науці про це нічого не відомо. Зате достеменно відомо, що в космосі є свої власні, природні, так би мовити, запаси алкоголю — першосортного етилового спирту. Та стільки, що нашій планеті й не снилося!

Астрономи, які досліджували в середині 90-х років минулого сторіччя сузір'я Орла, знайшли воістину дивну річ: одна з нових зірок буквально купається в алкоголі — там його стільки, що вистачило б (і підрахували, виявляється!) на виробництво 400 трильйонів пляшок пива.

Пиво в космосі? Звідки це відомо? У принципі, про це знали давно. Астрономи й раніше виявляли різні види молекул, серед яких є і молекули етилового спирту. Особливо помітно їхнє скупчення в районі зародження нової зірки, коли для газоподібних речовин характерні вкрай низькі температури. Тоді алкоголь конденсується й осідає на частинках космічного пилу у вигляді крижинок, а після того, як температура нової зірки починає підвищуватися, пил нагрівається і спирт випаровується у відкритий космос.

Але чи можна його звідтіля якось видобути? Якби навіть й удалося його вибрати, то насолодитися їм задарма навряд чи можна було б — аж занадто він холодний: 189 градусів нижче нуля! Холоднувато навіть для джину з тоніком. Та й технічно здійснити доставку хоча б малої дещиці — м'яко кажучи, важкувато. Адже відстань до алкогольного ельдорадо — більш як 10 тисяч світлових років.

Так що безкоштовна чарка з космосу залишиться недосяжною мрією спраглої частини людства...

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3150

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

